

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 1

1. Renata K., oskarżona o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., nie stawiała się na pierwszą rozprawę wyznaczoną na dzień 26 czerwca 2019 r. nie usprawiedliwiając swojej nieobecności. Nie stawiał się też jej obrońca. Przewodniczący, ustalając czy wszyscy uczestnicy postępowania zostali zawiadomieni, stwierdził, że zawiadomienie przesłane do oskarżonej nie zostało doręczone. Z adnotacji poczty wynikało, iż nie zastano jej w miejscu zamieszkania, a obecna w mieszkaniu matka odmówiła przyjęcia przesyłki, gdyż Renata K. „pojawia się w mieszkaniu raz w miesiącu”. Zawiadomienie wysłane do obrońcy oskarżonej zostało odebrane przez pracownika jego kancelarii. W tym stanie rzeczy, Sąd po odczytaniu wyjaśnień złożonych przez oskarżoną w postępowaniu przygotowawczym oraz przesłuchaniu wezwanych świadków wydał wyrok, którym skazał Renatę K. za zarzucane jej przestępstwo na karę roku pozbawienia wolności. W osobistej apelacji oskarżona wniosła o uchylenie wyroku, który został wydany „bez jej wiedzy”, a ponadto została pozbawiona prawa do obrony – gdyż nie przypuszczała, że ustanowiony przez nią obrońca może nie uczestniczyć w rozprawie.

Oceń postępowanie sądu i zasadność zarzutu apelacji.

2. Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 lutego 2018 r. (strony nie wnosiły apelacji) Sąd Rejonowy w K. umorzył warunkowo postępowanie przeciwko Annie K. o czyn z art. 177 § 1 k.k. na okres próby roku. W dniu 6 sierpnia 2019 r. Anna K. złożyła w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o podjęcie warunkowo umorzonego postępowania i rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych. W uzasadnieniu podniosła, że w dniu 5 sierpnia 2019 r. uprawomocnił się wyrok, którym Jan K., mający w jej sprawie status pokrzywdzonego, został ukarany za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. Oskarżona stwierdziła, że wyrok ten „rzuca zupełnie nowe światło na kwestię odpowiedzialności za wypadek, który miała spowodować” i dopiero po zapoznaniu się wyrokiem wydanym w sprawie wykroczeniowej uświadomiła sobie, że jedynym sprawcą wypadku był Jan K., a ona zbyt pochopnie przyznała się do winy. Stąd też w jej ocenie zasadnym jest ponowne rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych.

Oceń zaistniałą sytuację i zaproponuj rozstrzygnięcie.

3. Skazany Paweł J. odbywa w systemie dozoru elektronicznego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w R. W dniu 14 sierpnia 2019 r. żona skazanego, która wcześniej wyraziła zgodę na wykonywanie przez niego kary w tym systemie, skierowała do Sądu Rejonowego w R. pismo, w którym oświadczyła, że „wycofuje się z udzielonej zgody i wnosi o umieszczenie Pawła J. w zakładzie karnym”. W uzasadnieniu podniosła, że skazany wspólnie z kolegami, którzy go odwiedzają w porze nocnej, spożywa alkohol. Będąc pod jego wpływem awanturuje się, wyzywa ją wulgarnie i nie daje jej spać.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 8

1. W sprawie Renaty W., oskarżonej o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k., prokurator zawnioskował przeprowadzenie dowodu z zeznań Wojciecha K. Doprowadzony na rozprawę Wojciech K. oświadczył, że odmawia składania zeznań, gdyż został prawomocnie skazany i odbywa karę za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k., ale jego obrońca złożył kasację. W tej sytuacji prokurator wniósł o odczytanie zeznań złożonych przez Wojciecha K. zanim postawiono mu zarzut popełnienia przestępstwa, w których stwierdził, że „pobił pokrzywdzonego na zlecenie Renaty W.” Obrońca oskarżonej oświadczył, że sprzeciwia się wnioskowi prokuratora, gdyż w zaistniałej sytuacji procesowej możliwe jest odczytanie wyłącznie wyjaśnień, jakie w swojej sprawie składał Wojciech K. Ten zaś, będąc przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, a następnie oskarżonego, konsekwentnie odmawiał składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. W oparciu o treść opinii biegłych psychiatrów powołanych w toku procesu Sąd Rejonowy w O. wydał wyrok, którym „na mocy art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. umorzył wobec Jana N. postępowanie o czyn z art. 177 § 1 k.k., a kosztami procesu obciążył Skarb Państwa”. Po uprawomocnieniu się wyroku, w sądzie zostały złożone wnioski: oskarżonego o przyznanie mu od Skarbu Państwa zwrotu wydatków poniesionych z tytułu ustanowienia obrońcy, oskarżyciela posiłkowego o zwrot kosztów ustanowienia pełnomocnika i wydatków poniesionych z tytułu dojazdu na 10 terminów rozpraw oraz jednego z biegłych lekarzy psychiatrów o przyznanie wynagrodzenia za wydanie opinii. Sąd skierował sprawę na posiedzenie i wydanym postanowieniem wnioski oskarżonego, oskarżyciela posiłkowego i biegłego, jako spóźnione, pozostawił bez rozpoznania.

Czy sąd postąpił słusznie?

3. Piotr R. został skazany za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora i na mocy art. 72 § 2 k.k. zobowiązano do naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 20 000 zł. Po upływie połowy okresu próby, kurator sprawujący dozór na skazanym skierował do sądu wniosek o zarządzenie wykonania kary. W jego uzasadnieniu podniósł, że skazany uchyla się od nałożonego na niego obowiązku, gdyż mimo wielokrotnego zwracania mu uwagi przez kuratora na konieczność naprawienia szkody, nie przekazał pokrzywdzonemu żadnej kwoty. Po zapoznaniu się z aktami dozoru, sąd zarządził skazanemu wykonanie warunkowo zawieszony kary. Postanowienie to zaskarżył obrońca skazanego. Domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia, poprzez odstąpienie od zarządzenia wykonania kary, obrońca podniósł, że jest ono sprzeczne z treścią wyroku, który daje skazanemu czas do naprawienia szkody aż do końca okresu próby. Do zażalenia obrońca dołączył wniosek o wstrzymanie wykonania kary.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 9

1. Bracia Jakub B. i Olaf B. zostali oskarżeni o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. – kradzież z włamaniem do samochodu. W postępowaniu sądowym obu oskarżonych reprezentuje adwokat Waldemar K., którego jeszcze w postępowaniu przygotowawczym, w związku z zatrzymaniem oskarżonych ustanowiła ich matka. W postępowaniu przygotowawczym Jakub B. i Olaf B. nie przyznawali się do popełnienia zarzucanego im przestępstwa i konsekwentnie odmawiali składania wyjaśnień. Na rozprawie Jakub B. nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Olaf D. przyznał się do dokonania kradzieży, ale jednocześnie wyjaśnił, że jego rola w przestępstwie miała polegać na obserwowaniu okolic wejścia do podziemnego parkingu. Brat miał natomiast sprawdzić, czy znajdują się na nim jakieś niezamknięte i niezabezpieczone samochody i ewentualnie zabrać z nich jakieś wartościowe przedmioty. Nie wiedział, że Jakub B. dysponuje łamakiem i będzie otwierał nim zamki samochodów. Wniósł jednocześnie o ustanowienie mu obrońcy z urzędu, gdyż jako uczeń liceum nie ma środków na obrońcę z wyboru. Nie chce ponosić kary za cudze winy i dlatego nie chciałby dłużej korzystać z pomocy adwokata, który namawiał go z bratem, aby nie przyznawali się i nie składali żadnych wyjaśnień.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Roman W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w C. za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. W dniu 30 sierpnia 2019 r. wpłynęła do Sądu Rejonowego prośba o ułaskawienie skazanego, którą złożyła Alina W. – żona skazanego. Podniosła w niej, że skazany swoją postawą i pomocą udzieloną jej w czasie choroby zrekompensował jej wyrządzone wcześniej krzywdy. Zapoznając się z aktami sprawy, sędzia referent stwierdził, że Alina W. w sprawie, której dotyczy wnioszek, była pokrzywdzoną i występowała jako oskarżycielka posiłkowa. Ustalił również, że wyrok, którego dotyczy prośba został objęty wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Okręgowy w K. i skazany aktualnie odbywa karę łączną orzeczoną tym wyrokiem.

Jakie czynności należy podjąć w tej sprawie i jak potoczy się dalsze postępowanie?

3. Przed Sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie przeciwko Piotrowi M. o czyn z art. 279 § 1 k.k. W tym postępowaniu wobec Piotra M. stosowane jest tymczasowe aresztowanie. W dniu 22 sierpnia 2019 r. do Sądu wpłynęło pismo Moniki K., która powołując się na to, że jest konkubiną oskarżonego wniosła o udzielenie jej widzenia z oskarżonym w sposób umożliwiający bezpośredni kontakt. Pismo przedstawiono sędziemu referentowi, który opatrzył je adnotacją „Odmowa” i zarządził poinformować Monikę K., że jej prośba została załatwiona odmownie. W dniu 27 sierpnia 2019 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo oskarżonego – oznaczone jako „zażalenie na odmowę widzenia” i pismo Moniki K. – oznaczone jako „skarga na odmowę udzielenia widzenia”. W obu pismach wskazano, że odmowa widzenia jest bezzasadna, gdyż Monika K. nie jest świadkiem w sprawie.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności należy podjąć w tej sprawie?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE
ZESTAW NR 13

1. Do Sądu Rejonowego w S. wpłynął wniosek o ukaranie Jana B. za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. Zapoznając się z aktami sprawy, sędzia referent stwierdził, że obwiniony jest adwokatem który prowadzi kancelarię w S. i często występuje jako obrońca lub pełnomocnik w sprawach rozpoznawanych przez Sąd. W tym stanie rzeczy sędzia referent skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie „zmiany właściwości”, zarządzając powiadomienie stron o terminie posiedzenia. Na posiedzenie stawił się obwiniony, pokrzywdzony oraz oskarżyciel publiczny. Przewodniczący przedstawił obecnym podlegającą rozpoznaniu kwestię i poinformował ich, że dla uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości co do bezstronności, rozważa wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości innemu sądowi równorzędnemu. Obwiniony i oskarżyciel publiczny oświadczyli, że rozstrzygnięcie tej kwestii pozostawiają do decyzji sądu. Pokrzywdzony oświadczył natomiast, że wnosi o przekazanie sprawy poza apelację, do której należy Sąd Rejonowy w S., bo nie wierzy, aby miejscowe sady mogły rozstrzygnąć sprawę obiektywnie.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić Sąd Rejonowy?

2. Po przeprowadzeniu wstępnej kontroli aktu oskarżenia, sprawę Grzegorza K. oskarżonego o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. skierowano na posiedzenie celem rozważenia warunkowego umorzenia postępowania. O jego terminie powiadomiono prokuratora, oskarżonego i pokrzywdzoną. Na posiedzeniu sąd wydał wyrok, którym warunkowo umorzył postępowanie o zarzucane oskarżonemu przestępstwo. Wyrok został ogłoszony, a po upływie terminu 7 dni, w którym nie złożono wniosku o sporządzenie uzasadnienia, stwierdzono jego prawomocność i skierowano do wykonania. Po 2 miesiącach od wydania wyroku do sądu wpłynął wniosek pokrzywdzonej o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia. W uzasadnieniu pokrzywdzona podniosła, że nie została prawidłowo powiadomiona o terminie posiedzenia. Nie mogła odebrać awizowanej przesyłki zawierającej zawiadomienie, gdyż w tym czasie była pozbawiona wolności – została tymczasowo aresztowana, o czym sąd powinien wiedzieć „z urzędu”. Gdyby wiedział o terminie posiedzenia, na pewno sprzeciwiłaby się warunkowemu umorzeniu postępowania wobec Grzegorza bez orzeczenia wobec niego obowiązku naprawienia szkody.

Oceń zaistniałą sytuację? Czy procedowanie sądu było prawidłowe? Czy wniosek pokrzywdzonej jest zasadny?

3. Jakub B. został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wobec tego, iż skazany nie podjął wykonywania wyznaczonej mu pracy, a z informacji uzyskanych przez kuratora wynikało, że skazany nie przebywa w miejscu zamieszkania, sąd zarządził mu wykonanie 5 miesięcy zastępczej kary pozbawienia wolności. Po bezskutecznym wezwaniu skazanego do obycia kary zastępczej, sąd zarządził przymusowe doprowadzenie go zakładu karnego. Zarządzenie to również okazało się nieskuteczne, a z poczynionych przez Policję ustaleń wynikało, że skazany wyjechał do Szwecji, podjął tam pracę i zamierza się tam osiedlić.

Jakie czynności w tej sytuacji może i powinien podjąć sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 14

1. Piotr M., skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 maja 2012 r. za przestępstwo z art. 200 § 1 k.k., na karę 2 lat pozbawienia wolności, która został już przez niego odbyta, skierował do Sąd Okręgowego wnioski o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu podniósł, że nie popełnił przestępstwa, za które został skazany. Został o nie fałszywie pomówiony przez małoletnią pasierbicę Angelikę C. Po uzyskaniu pełnoletności i śmierci swojej matki (byłej żony skazanego), Angelika C. spotkała się z nim, twierdząc że nie może dłużej żyć w kłamstwie i poinformowała go, że została zmuszona przez matkę do oskarżenia go o molestowanie seksualne, gdyż ta uważała, że będzie to najskuteczniejszy i najprostszy sposób, aby zemścić się na skazanym za rzekomą zdradę małżeńską i szybko uzyskać rozwód. Wniósł też o przyznanie mu obrońcy z urzędu – jest bowiem schorowanym rencistą, którego nie stać „na opłacenie adwokata”. Na potwierdzenie potrzeby wznowienia postępowania dołączył do wniosku oświadczenie Angeliki C. Ta potwierdziła w nim okoliczności podnoszone przez skazanego.

Jakie czynności powinien podjąć w tej sprawie sąd?

2. W toku śledztwa prowadzonego przeciwko Romanowi S., podejrzanemu o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k., sąd rejonowy, uwzględniając w dniu 1 czerwca 2019 r. wniosek prokuratora, przedłużył (określony do dnia 4 czerwca 2019 r.) okres tymczasowego aresztowania podejrzanego na dalsze 3 miesiące, tj. do dnia 2 września 2019 r. W dniu 10 czerwca 2019 r. prokurator przesłał do sądu akt oskarżenia, zaś w dniu 20 czerwca 2019 r. do sądu wpłynął wniosek oskarżonego o uchylenie tymczasowego aresztowania – motywowany ukończeniem śledztwa i ustaniem obawy matactwa ze względu na zabezpieczenie pełnego materiału dowodowego. Po skierowaniu sprawy na posiedzenie w dniu 26 czerwca 2019 r., sąd postanowił nie uwzględnić wniosku oskarżonego i utrzymać w mocy zastosowany wobec niego środek zapobiegawczy, zastrzegając, że ulegnie on zmianie na poręczenie majątkowe i dozór Policji po wpłaceniu na konto depozytowe sądu w terminie dwóch tygodni kwoty 50000 zł tytułem poręczenia. W dniu 27 czerwca 2019 r. w sądzie rejonowym zostało złożone zażalenie prokuratora, który domagał się zmiany zaskarżonego orzeczenia przez uchylenie zastrzeżenia stosowania poręczenia majątkowego i dozoru Policji. W tym samym dniu obrońca poinformował sąd, że matka oskarżonego wpłaciła w jego imieniu na konto sądu kwotę 50000 zł.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności powinien podjąć w tej sprawie sąd rejonowy?

3. Na posiedzeniu wyznaczonym w przedmiocie odwołania Waldemarowi N. (lat 17) warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego z powodu uchylania się od nałożonych na niego obowiązków, nieletni złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że posiada jedynie wykształcenie podstawowe, nie pracuje i choć pozostaje na utrzymaniu rodziców nie zamierza ich prosić o sfinansowanie mu adwokata. Z akt sprawy wynikało, że rodzice nieletniego prowadzą dużą, dobrze prosperującą i dochodową firmę. Nie zostali też powiadomieni o terminie posiedzenia.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd? Czy o terminie posiedzenia należało zawiadomić rodziców nieletniego? Kiedy nieletni musi mieć obrońcę?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 19

1. W dniu 12 lutego 2019 r. na terenie Francji został zatrzymany poszukiwany ENA Paweł O. podejrzany o popełnienie przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. Po wydaniu go Polsce i przewiezieniu do kraju, Paweł O. złożył w dniu 15 lipca 2019 r. w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o wydanie wyroku łącznego i wymierzenie mu kary łącznej pozbawienia wolności w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami :

— Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 marca 2017 r. za czyn z art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 10 czerwca 2012 r., w rozmiarze roku i 6 miesięcy,

— Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 marca 2015 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu października 2014 r., w rozmiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zapoznając się w dniu 15 września 2019 r. z uzyskanymi aktami spraw, w których zostały wydane wymienione wyroki, sędzia referent ustalił, że Paweł O. w dniu 3 września 2019 r. zakończył już odbywanie kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (na poczet kary zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania).

Oceń zaistniałą sytuację. Przedstaw dalszy tok postępowania.

2. Mateusz B. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd Rejonowy w S., zmieniając opis czynu, umorzył warunkowo postępowanie przeciwko oskarżonemu o czyn z art. 157 § 1 k.k. Wyrok sądu pierwszej instancji zaskarżony został w zakresie orzeczenia o winie apelacją prokuratora, który zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na uznaniu, że oskarżony nie znął się na żonę, w sytuacji gdy materiał dowodowy oceniony zgodnie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosku przeciwnego. W konkluzji apelacji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie Mateusza B. za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia i wymierzenia za to przestępstwo kary na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. Uczestniczący w rozprawie apelacyjnej prokurator poparł wniesioną apelację, podnosząc jednocześnie – na wypadek nieuwzględnienia podniesionego w niej zarzutu – że zaskarżony wyrok jest rażąco niesprawiedliwy, gdyż w przypadku oskarżonego nie zachodziły przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. Oskarżony był bowiem w przeszłości karany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i skazanie to nie uległo jeszcze zatarciu. W ocenie prokuratora obliuguje to Sąd odwoławczy do orzekania poza granicami zaskarżenia.

Jak postąpi Sąd odwoławczy, jeżeli uzna że zarzut apelacji jest zasadny? Jak postąpi, gdy uzna, że nie zasługuje on na uwzględnienie?

3. W sprawie Borysa B. (lat 16) prokurator skierował do Sądu Rejonowego w C. akt oskarżenia, zarzucając mu popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu wszystkich zawnioskowanych dowodów Sąd doszedł do przekonania, że wyniki postępowania dowodowego nie potwierdzają przyjętej w akcie oskarżenia oceny zachowania oskarżonego, pozwalając na postrzeganie czynu oskarżonego wyłącznie w kategoriach „zwykłej” kradzieży z art. 278 § 1 k.k.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy rozpoznający sprawę sąd nadal będzie właściwy do orzekania w kwestii odpowiedzialności oskarżonego?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 20

1. obrońca z urzędu, który został wyznaczony skazanemu w postępowaniu wznowieniowym, poinformował sąd, że po zapoznaniu się z aktami sprawy i pismem skazanego oznaczonym jako „wniosek o wzruszenie wyroku” nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania i wniósł o przyznanie należnego mu wynagrodzenia. Prezes sądu powiadomił skazanego o stanowisku obrońcy, informując go o możliwości sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę ustanowionego z wyboru. W odpowiedzi na pismo prezesa skazany wniósł o wyznaczenie adwokata z urzędu, gdyż z uwagi na osadzenie w zakładzie karnym i wprowadzenie mu do wykonania kary 5 lat pozbawienia wolności nie jest w stanie zgromadzić środków finansowych na ustanowienie obrońcy z wyboru. Ponadto uważa, że do sporządzenia wniosku o wznowienie powinien zostać wyznaczony adwokat, który był jego obrońcą w postępowaniu przed sądem pierwszej i drugiej instancji, gdyż jest on na pewno lepiej zorientowany w sprawie niż wyznaczony mu adwokat, który nie miał z nim wcześniej żadnego kontaktu i nie zna sprawy.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy i jakie czynności powinien podjąć prezes sądu?

2. W sprawie Zygmunta B. oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. wyznaczono pierwszą rozprawę zawiadamiając o jej terminie obrońcę oskarżonego, pokrzywdzonego oraz prokuratora, a także zarządzając doprowadzenie oskarżonego, który w tej sprawie jest tymczasowo aresztowany. Na wyznaczoną rozprawę Zygmunt B. nie został doprowadzony. W przedstawionym sądowi piśmie administracji aresztu śledczego stwierdzono, że oskarżony odmówił opuszczenia celi, oświadczając, że jest „przeziębiony i nie czuje się najlepiej”. Stwierdzono też, że oskarżony nie zgłaszał potrzeby skorzystania z pomocy medycznej. W tej sytuacji sąd zdecydował o prowadzeniu sprawy pod nieobecność oskarżonego – odczytano protokół jego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień) oraz przesłuchano w charakterze świadka pokrzywdzonego. Celem kontynuowania postępowania dowodowego sąd odroczył rozprawę, zarządzając wezwanie świadków i powiadomienie o terminie odroczonej rozprawy oskarżonego.

Czy postępowanie sądu było prawidłowe?

3. Uznając obwinionego Zygmunta B. za winnego popełnienia wykroczenia z 124 § 1 k.w. sąd rejonowy wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności oraz zobowiązał go do naprawienia szkody poprzez przywrócenie do stanu poprzedniego uszkodzonego przez obwinionego ogrodzenia. Po upływie miesiąca od uprawomocnienia się wyroku, pokrzywdzony skierował do sądu pismo, w którym informując, że obwiniony nie naprawił mu szkody, wniósł o określenie mu terminu naprawienia szkody i zastosowanie wobec niego „odpowiednich środków dyscyplinujących”. Zapoznając się z aktami sprawy, sędzia referent ustalił, że obwiniony nie przystąpił również do wykonywania kary ograniczenia wolności. Z poczynionych ustaleń wynikało, że Zygmunt B. jest podejrzany o popełnienie przestępstwa z art. 208 § 2 k.k. i został tymczasowo aresztowany – na okres 3 miesięcy.

Czy i jakie czynności może lub powinien podjąć w tej sprawie sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 21

1. Wyrokiem z dnia 10 maja 2019 r. Roman S. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda. W dniu 17 lipca 2019 r. wpłynęła do sądu, złożona w terminie, apelacja obrońcy oskarżonego. Powołując się w niej na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Formułując zarzut, skarżący wskazał, że wyrok dotknięty jest sprzecznością uniemożliwiająca jego wykonanie. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny, sąd ustalił ją w sentencji wyroku w wysokości 50 stawek dziennych po 20 zł, a w uzasadnieniu wyroku podał, że wymierzył oskarżonemu 20 stawek dziennych grzywny po 50 zł każda. Jakkolwiek daje to taką samą kwotę do uiszczenia, to jednak w przypadku ewentualnego zarządzenia wykonania kary stanowi istotną różnicę.

Oceń zasadność apelacji. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd odwoławczy?

2. Przed Sądem Rejonowy w K. toczy się postępowanie przeciwko Pawłowi M., oskarżonemu o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. Przed zamknięciem przewodu sądowego, oskarżony oświadczył, że zwrócił się we własnym zakresie do prof. Andrzeja S., prowadzącego biuro badań kryminalistycznych, o sporządzenie ekspertyzy grafologicznej. Z ekspertyzy tej wynika, że podpis złożony na dokumencie będącym przedmiotem zarzucanego mu czynu nie został przez niego nakreślony. Oskarżony wniósł o zaliczenie tej ekspertyzy do materiału dowodowego, gdyż ma ona istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Wnioski ekspertyzy prof. Andrzeja S., autorytetu w dziedzinie badań grafologicznych, stoją w opozycji do wniosków opinii biegłego, na której prokurator oparł akt oskarżenia. Odnosząc się do wniosku oskarżonego, prokurator wniósł o jego oddalenie, gdyż przeprowadzenie dowodu z dostarczonej przez pokrzywdzonego ekspertyzy jest niedopuszczalne.

Oceń zaistniałą sytuację.

3. Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 lutego 2019 r. Janusz C. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz za przestępstwo skarbowe z art. 65 § 2 k.k.s. na karę 200 stawek dziennych grzywny po 150 zł każda. Wobec tego, że skazany nie uiszczył grzywny, a egzekucja okazała się nieskuteczna, sąd skierował sprawę na posiedzenie celem zarządzenia wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności. Na wyznaczone posiedzenie stawił się skazany. Wnosząc o niezarządzenie wykonania kary zastępczej, skazany wniósł jednocześnie o zmianę wysokości stawki dziennej orzeczonej grzywny i ustalenie jej na poziomie 50 zł. W uzasadnieniu podniósł, że nie uiszczył grzywny z tego tylko powodu, że na skutek otwarcia sąsiedztwie swojego sklepu supermarketu musiał zlikwidować prowadzoną działalność gospodarczą i przez okres kilku miesięcy pozostawał bezrobotnym. Obecnie udało mu się podjąć zatrudnienie – będzie zarabiał ok 3000 zł miesięcznie. Dodał, że uległa zmianie również jego sytuacja rodzinna – w dniu 10 czerwca 2019 r. urodziło mu się dziecko.

Czy sąd kierując sprawę na posiedzenie postąpił prawidłowo? Czy wniosek skazanego zasługuje na uwzględnienie?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 22

1. Na rozprawę wyznaczoną w sprawie Sebastiana R. (lat 17) i Dawida K. (lat 17), których oskarżono o popełnienie przestępstwa z art. 254 § 1 k.k., stawili się obaj oskarżeni, prokurator oraz wszyscy wezwani świadkowie. Nie stawił się zawiadomiony o terminie rozprawy obrońca z wyboru Sebastiana R. Oskarżony oświadczył, że wnosi o prowadzenie rozprawy pod nieobecność obrońcy – ustalił z nim sposób obrony. Natomiast Dawid K. w ramach wniosków zgłaszanych przed otwarciem przewodu sądowego wniosł o odroczenie rozprawy, gdyż zamierza ustanowić obrońcę, lecz ten, do którego chciał się zwrócić o pełnienie funkcji obrońcy przebywa na urlopie poza granicami kraju. W tej sytuacji Sebastian R. zwrócił się do sądu, aby w przypadku ewentualnego uwzględnienia wniosku Dawida K., wyłączył jego sprawę do odrębnego rozpoznania, gdyż nie kwestionuje swojej winy i chce jak najszybszego zakończenia sprawy. Z uwagi na stawiennictwo wszystkich świadków jest to możliwe już na wyznaczonym terminie rozprawy.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd?

2. Wyrokiem z dnia 17 lipca 2019 r., Sąd Rejonowy w K. skazał Krzysztofa K. za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda. W dniu 20 lipca 2019 r. prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o uzupełnienie wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego, na podstawie art. 45 § 1 k.k., przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przypisanego mu przestępstwa w kwocie 2500 zł. W dniu 21 lipca 2019 r. do Sądu wpłynęło też pismo Krzysztofa K., oznaczone jako odwołanie, w którym wniosł o ponowne rozpoznanie sprawy i wymierzenie „kary w zawieszeniu”.

Oceń zaistniałą sytuację. Wskaż dalszy tok postępowania.

3. Postanowieniem z dnia 8 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w K. nie uwzględnił wniosku skazanego Rafała S. o odroczenie wykonania kary roku pozbawienia wolności. Powyższe postanowienie zaskarżył skazany. Sąd Okręgowy w B., postanowieniem z dnia 6 maja 2019 r., nie uwzględnił zażalenia skazanego i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. W dniu 14 czerwca 2019 r. do Sądu Okręgowego w B. wpłynął wniosek, ustanowionego przez skazanego obrońcę, który powołując się na ujawnienie nowych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, wniosł o zmianę postanowienia z dnia 6 maja 2019 r., poprzez uwzględnienie zażalenia skazanego i odroczenie wykonania kary. W uzasadnieniu wniosku obrońca podniósł, że przeprowadzone przez skazanego po dniu 6 maja 2019 r., badania lekarskie wskazują, że stan jego zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu i w chwili obecnej pobyt skazanego w zakładzie karnym może prowadzić do zagrożenia jego życia.

Oceń zaistniałą sytuację i przedstaw dalszy tok postępowania.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 23

1. W sprawie Adama P. został skierowany do Sądu Rejonowego w K. wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 50 k.w. (nieopuszczenie zbiegowiska publicznego pomimo wezwania). Adam P. zwrócił się do Sądu o wyznaczenie obrońcy z urzędu. W uzasadnieniu wniosku podniósł, że studiuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców, sam też zostanie ojcem – jego partnerka jest w 8 miesiącu ciąży. Wniosek przedstawiono sędziemu referentowi, który po zapoznaniu się z jego treścią, skierował go do rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron. Wydany na tym posiedzeniu postanowieniem nie uwzględniono wniosku obwinionego, stwierdzając, że obwiniony wprawdzie nie posiada środków na ustanowienie obrońcy z wyboru, ale jest studentem czwartego roku studiów prawniczych, co sprawia, że przy nieskomplikowanym charakterze sprawy, wyznaczenie mu obrońcy z urzędu nie jest niezbędne, aby mógł realizować swoje prawo do obrony.

Czy postąpienie sądu było prawidłowe? Czy obwiniony może zaskarżyć wydane postanowienie?

2. Przed Sądem Rejonowym w K. toczy się postępowanie w sprawie Pawła W., którego oskarżono o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 1 k.k. popełnione na szkodę Piotra W. – brata oskarżonego. Oskarżony – tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Piotr W., który był w tej sprawie jedynym zawnioskowanym w akcie oskarżenia świadkiem, w postępowaniu przygotowawczym jako pokrzywdzony ustanowił pełnomocnika – radcę prawnego Jan O. Na rozprawie Piotr W. oświadczył, iż jako osoba najbliższa dla oskarżonego korzysta z prawa odmowy zeznań. W tej sytuacji prokurator wniósł o zwolnienie Jana O. z tajemnicy radcy prawnego i dopuszczenie dowodu z jego zeznań na okoliczność informacji uzyskanych od pokrzywdzonego w związku z udzielaną mu pomocą prawną. Obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie wniosku prokuratora dotyczącego dowodu, którego przeprowadzenie jest niedopuszczalne.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak sąd rozstrzygnie wniosek prokuratora?

3. Sebastian K. został skazany za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz orzeczoną na podstawie 71 § 1 k.k. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 50 złotych każda. Na poczet grzywny sąd zaliczył mu okres zatrzymania od godz. 10.50 w dniu 21 lutego 2018 do godz. 11.21 w dniu 22 lutego 2018 r. Z uwagi na bezskuteczność egzekucji, sąd rejonowy zarządził skazanemu wykonanie 10 miesięcy zastępczej kary ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania pracy społecznej w wymiarze 40 godzin miesięcznie. Po wykonaniu 45 godzin pracy społecznie użytecznej skazany wniósł o zamianę pozostałej reszty kary na grzywnę, gdyż dzięki pomocy rodzinie zdobył już środki pozwalające mu na uiszczenie całości grzywny.

Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj rozstrzygnięcie.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 24

1. W stosunku do Rafała S. został skierowany do sądu wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 86 § 1 k.w. Wyrokiem z dnia 1 marca 2019 r. Rafał S. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyrok zaskarżył apelacją oskarżyciel posiłkowy, który zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych. Sąd odwoławczy, wyrokiem z dnia 31 lipca 2019 r., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu swojego wyroku sąd odwoławczy uznał orzeczenie uniewinniające obwinionego za przedwczesne. W ocenie tego sądu zgromadzony przez sąd rejonowy materiał dowodowy był niepełny, gdyż nie został przeprowadzony dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego, bez którego nie jest możliwe jednoznaczne ustalenie, że swoim zachowaniem obwiniony nie stworzył zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W dniu 2 marca 2019 r. obwiniony złożył wniosek o doręczenie mu odpisu wyroku z uzasadnieniem - co nastąpiło w dniu 1 kwietnia 2019 r. W dniu 9 kwietnia 2019 r. do sądu okręgowego wpłynęła sporządzona osobiście przez obwinionego skarga na wyrok sądu odwoławczego. Obwiniony sformułował w niej zarzut obrazy art. 437 § 2 k.p.k. i podniósł, że sąd okręgowy orzekł kasatoryjnie, choć nie zachodziła konieczność przeprowadzenia na nowo całego postępowania dowodowego.

Oceń zaistniałą sytuację i wskaż dalszy tok postępowania.

2. Robert K. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Sędzia referent, analizując skierowane przez oskarżonego do sądu pismo, w którym powołując się na to, że naprawił szkodę i pojednał się z pokrzywdzonym, wniósł o warunkowe umorzenie postępowania, doszedł do przekonania, że w sprawie Roberta K. rzeczywiście zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Wydał zarządzenie o skierowaniu sprawy na posiedzenie celem warunkowego umorzenia postępowania. Na posiedzenie nie stawił się ani oskarżony, ani prokurator, ani też pokrzywdzony. Ten ostatni skierował do sądu pismo, w którym wniósł o odroczenie posiedzenia, gdyż z uwagi na pobyt w sanatorium nie może uczestniczyć w posiedzeniu, a chciałby być na nim obecny. Po ujawnieniu akt sprawy, sąd wydał wyrok, którym warunkowo umorzył postępowanie o zarzucany oskarżonemu czyn.

Czy postępowanie sądu było prawidłowe? W jakim terminie i kto będzie mógł zaskarżyć wydany wyrok?

3. Janusz K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 maja 2012 r. za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 15 czerwca 2013 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Kary te odbył ramach kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 lipca 2013 r. w okresie od 15 maja 2012 r. do 15 maja 2014 r. W dniu 14 sierpnia 2019 r. Janusz K. skierował do Sądu Rejonowego w S. wniosek o zatarcie „wszystkich skazań”. Podniósł, że od chwili opuszczenia zakładu karnego nie popełnił żadnego przestępstwa, pracuje, wychowuje dzieci i stara się być porządnym człowiekiem.

Czy Sąd Rejonowy w S. jest właściwy od rozpoznania wniosku skazanego? Przedstaw dalszy tok postępowania.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 26

1. W dniu 12 czerwca 2019 r. prokurator powtórnie wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa prowadzonego przeciwko Grzegorzowi W. podejrzanemu o czyn z art. 177 § 2 k.k. W postępowaniu tym występowało 3 pokrzywdzonych. W dniu 19 sierpnia 2019 r. do sądu rejonowego wpłynął subsydiarny akt oskarżenia sporządzony i podpisany przez pełnomocnika pokrzywdzonej Renaty K. (nadany w urzędzie pocztowym w dniu 16 sierpnia 2019 r.) oraz akt oskarżenia sporządzony i podpisany przez pokrzywdzonego Emila L. (złożony przez pokrzywdzonego w biurze podawczym sądu). W dniu 26 sierpnia 2019 r. wpłynęło również pismo pokrzywdzonej Wandy K., w którym powołując się na będący następstwem wypadku stan zdrowia i pobyt w szpitalu w okresie od 1 do 23 sierpnia 2019 r., wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia aktu oskarżenia i wyznaczenie adwokata z urzędu do jego sporządzenia. Po przekazaniu przez prokuratora akt postępowania przygotowawczego, sędzia referent ustalił, że odpis postanowienia o umorzeniu śledztwa doręczono: Renacie K. – 15 lipca 2019 r., jej pełnomocnikowi – 12 lipca 2019 r., Emilowi L. – 19 lipca 2019 r., Wandzie K. – 19 lipca 2019 r.

Oceń zaistniałą sytuację. Jakie czynności powinien podjąć sędzia referent?

2. Paweł G. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 k.k., polegające na tym, że w okresie od lutego 2016 r. lutego 2019 r. znęcał się na psychicznie i fizycznie na małoletnim synem Alanem G. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę, w dniu 2 września 2019 r., stawiła się Natalia G. – matka Alana G., która oświadczyła, że będzie w jego imieniu działała jako oskarżyciel posiłkowy. Natalia G. oświadczyła, że jej małżeństwo z oskarżonym zostało rozwiązane przez rozwód prawomocnym wyrokiem z dnia 15 stycznia 2019 r. i wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi powierzono jej, zapewniając oskarżanemu prawo współdecydowania o istotnych kwestiach związanych z ich wychowaniem. Oskarżony odnosząc się do oświadczenia Natalii G. stwierdził, że „skoro sąd zapewnił mu prawo decydowania o wychowaniu dziecka, to sprzeciwia się temu, aby była żona przyznawała sobie uprawnienie do samodzielnego wypowiedania się w imieniu syna, a on nie zgadza się na wnikanie dziecka w ich sprawy sądowe”.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaka decyzję podejmie sąd?

3. W stosunku skazanego za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. wykonywana jest kara roku ograniczenia wolności, polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. W dniu 6 czerwca 2019 r. skazany skierował do sądu pismo, w którym wniósł o warunkowe zwolnienie z wykonywania kary, albo udzielenia 3 miesięcznej przerwy w jej wykonaniu. W uzasadnieniu swojego wniosku skazany podniósł, że odbył już 8 miesięcy kary, wykonując zleconą mu pracę bez zarzutu. Dodał, że otrzymał propozycję wyjazdu do sezonowej, dobrze płatnej pracy w Niemczech, co dawałoby mu możliwość uzyskania środków pozwalających na szybsze uregulowanie swoich zaległości alimentacyjnych.

Zaproponuj rozstrzygnięcie sprawy i uzasadnij je.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 27

1. W sprawie podejrzanego Józefa K., prokurator, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzył śledztwo w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 296 § 1 k.k., stwierdzając, że szkoda majątkowa, która została wyrządzona przez podejrzanego nie była znaczna. Zażalenia na to postanowienie złożyli zarówno podejrzany (podnosząc, że w żadnym zakresie nie nadużył udzielonych mu uprawnień i nie wyrządził jakiegokolwiek szkody), jak i pokrzywdzony (kwestionując prawidłowość ustalenia, że wyrządzona szkoda majątkowa nie była znaczna). Na wyznaczonym w tej sprawie przez sąd rejonowy posiedzeniu, pokrzywdzony wniósł o uzupełnienie przez sąd rejonowy – jako sąd odwoławczy - postępowania dowodowego i dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rachunkowości i księgowości. Podejrzany natomiast wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie, że podstawą umorzenia jest przepis art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.
Czy zażalenia były dopuszczalne. Jak postąpi sąd, jeżeli argumenty podejrzanego lub pokrzywdzonego okazałyby się zasadne?

2. W sprawie Alicji S. został skierowany do sądu wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 51 § 1 k.w. Na pierwszej wyznaczonej rozprawie, na pytanie przewodniczącego o wnioski przed otwarciem przewodu sądowego, obwiniona oświadczyła, że wnosi o zawieszenie postępowania i skierowanie sprawy do postępowania mediacyjnego. Dodała, że rzeczywiście „świętowanie obrony pracy magisterskiej było być może zbyt intensywne” i mogło zakłócać spoczynek nocny pokrzywdzonego, ale było zdarzeniem incydentalnym i jest przekonana, że przeprowadzenie mediacji przez doświadczoną i bezstronna osobę, pozwoliłoby na złagodzenie istniejącego między stronami konfliktu sąsiedzkiego. Obecny na rozprawie pokrzywdzony oświadczył, że wprawdzie nie wierzy w powodzenie mediacji, ale nie będzie sprzeciwiał się jej przeprowadzeniu. Obawia się jedynie, że przedłużające się postępowanie doprowadzi do przedawnienia karalności wykroczenia.
Oceń zaistniałą sytuację? Czy przeprowadzenie mediacji było dopuszczalne? Jak powinien postąpić sąd?

3. Rafał D., oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., jest tymczasowo aresztowany. W dniu 6 sierpnia 2019 r. dyrektor aresztu śledczego przekazał do Sądu Rejonowego w K., który stosuje wobec Rafała D. tymczasowe aresztowanie faxem kopie wniosku oskarżonego o udzielenie zgody na opuszczenie aresztu śledczego pod nadzorem osoby godnej zaufania na okres 2 dni w celu wzięcia udziału w uroczystościach pogrzebowych ojca. Pismo przedstawiono sędziemu referentowi, który zarządził powiadomić dyrektora aresztu śledczego i Rafała D., że sąd nie wyraził zgody na udzielenie oskarżonemu zgody na czasowe opuszczenie aresztu. W dniu 7 sierpnia 2019 r. do Sądu Rejonowego wpłynęła skarga oskarżonego na w/w zarządzenie sędziego. Powołując się na przepis art. 7 § 1 k.k.w. w zw. z art. 4 § 1 k.k.w. oskarżony podniósł, że decyzja sędziego, jako sprzeczna z zasadą humanitarnego wykonywania środków zapobiegawczych, rażąco narusza prawo.
Oceń zaistniałą sytuację?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 28

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. oskarżony Jan K. został skazany za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności. W toku całego postępowania oskarżony nie przyznawał się do winy i odmawiał składania wyjaśnień. Jedynym dowodem jego winy były zeznania pokrzywdzonego, który obszernie przedstawił okoliczności czynu oskarżonego, wskazując, iż Jan K. groził mu pobawieniem życia za to, że na skutek złożenia przez niego fałszywych zeznań – za co zresztą pokrzywdzony został skazany – Jan K. był tymczasowo aresztowany. Z uzasadnienia wyroku wynikało, że sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego, które uznał za wiarygodne spójne i logiczne. Mimo skonfliktowania pokrzywdzonego z oskarżonym nie znalazł podwodów, każących mu uznać, że pokrzywdzony bezpodstawnie pomawia oskarżonego. Wyrok został zaskarżony został apelacją obrońcy oskarżonego, który zarzucił mu obrazę prawa procesowego – art. 5 § 2 k.p.k., polegającego na rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. W uzasadnieniu obrońca oskarżonego podniósł, że sytuacja, w której jedynym dowodem są zeznania osoby skonfliktowanej z oskarżonym i karanej za składanie fałszywych zeznań wywołuje wątpliwości, których nie można usunąć innymi dowodami i które powinny być zgodnie z regułami procesowymi rozstrzygnięte na korzyść Jana K. W konkluzji wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu przestępstwa.

Oceń zasadność zarzutu apelacji obrońcy oskarżonego? Jak należy rozumieć zasadę *in dubio pro reo*?

2. W dniu 5 stycznia 2014 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia, którym Olgierdowi D. zarzucono popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 k.k.s. Z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, postanowieniem z dnia 10 czerwca 2014 r. postępowanie w jego sprawie zawieszono. Po ustaleniu, że stan zdrowia Olgierda D. uległ na tyle poprawie, że może on uczestniczyć w procesie, sędzia referent skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie podjęcia zawieszzonego postępowania, wyznaczając jego termin na 14 sierpnia 2019 r. Wydany w tym dniu postanowieniem sąd podjął zawieszone postępowanie i jednocześnie postanowił zwrócić się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu postanowienia podniesiono, że sprawa Olgierda D. znajduje się w referacie sędziego, któremu przydzielono do rozpoznania ponad 100 spraw, w tym wiele spraw obszernych i wieloosobowych. Powoduje to, że sprawa Olgierda D., przewidywana do skierowania na rozprawę dopiero w pierwszym kwartale 2020 r. jest zagrożona przedawnieniem, które nastąpi z dniem 17 marca 2020 r.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja sądu była prawidłowa?

3. Pracownicy Centrum Handlowego „MAX” zatrzymali Jacka W. (lat 16) na gorącym uczynku kradzieży. Jacek W. usiłował opuścić jeden ze sklepów odzieżowych, mając założone pod kurtkę dwie bluzy dresowe o wartości 700 zł. Godzinę później w podobnych okolicznościach zatrzymali Marka M., który usiłował opuścić sklep z obuwem sportowym o wartości 300 zł. Wezwani na miejsce zatrzymania funkcjonariusze Policji ustalili, że Jacek W. i Marek M. są wychowankami zakładu poprawczego, z którego zbiegli.

Czy zaistniałe zdarzenie będzie miało wpływ na sytuację nieletnich, a jeżeli tak, to jaki?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 29

1. W dniu 8 sierpnia 2019 r. do sądu rejonowego wpłynął akt oskarżenia w sprawie Jacka G. i Rafała S., oskarżonych o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. Dokonując wstępnej kontroli aktu oskarżenia, prezes sądu ustalił, że wobec oskarżonych stosowane są środki zapobiegawcze w postaci tymczasowego aresztowania. Zostały one zastosowane na etapie postępowania przygotowawczego – w stosunku do Jacka G. w dniu 15 sierpnia 2017., natomiast w stosunku do Rafała S. w dniu 15 sierpnia 2018 r. W przypadku obu oskarżonych okres na który określono w śledztwie stosowanie tymczasowego aresztowania upływał w dniu 15 sierpnia 2019 r. Prezes sądu dostrzegł jednocześnie, że prokurator nie zamieścił w akcie oskarżenia listy osób, których wezwania żąda, co w jego ocenie czyni koniecznym podjęcie decyzji o zwrocie aktu oskarżenia oskarżycielowi celem uzupełnienia braków formalnych.

Oceń zaistniałą sytuację? Jakie czynności i w jakiej kolejności należy wykonać w sprawie?

2. Janusz T. został oskarżony o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. mające polegać na groźeniu Janowi R. pozbawieniem życia. W oparciu o wyniki postępowania dowodowego, wskazujące, że powodem gróźb oskarżonego była próba skłonienia pokrzywdzonego do odwołania złożonych przez niego niekorzystnych dla oskarżonego zeznań, sąd rejonowy uprzedził strony o możliwości zakwalifikowania czynu oskarżonego z art. 245 k.k. Wydany następnie wyrok skazał oskarżonego za czyn z art. 245 k.k., modyfikując odpowiednio opis zarzucanego mu przestępstwa. Po upływie 2 lat od daty uprawomocnienia się wyroku, do właściwego sądu okręgowego wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonych w/w wyrokami z uwagi na ujawnienie się, że został on wydany z uchybieniem o randze bezwzględnej przyczyny odwoławczej – brakiem skargi uprawnionego oskarżyciela (Janusz T. został skazany za czyn, który nie został mu zarzucony w akcie oskarżenia).

Oceń zaistniałą sytuację. Czy, a jeżeli tak, to jakie czynności należy podjąć w związku z wnioskiem obrońcy skazanego?

3. Jerzy S. zamieszkuje na stałe z rodzicami, którzy go utrzymują w Lublinie, ale w związku ze studiami, które podjął w Warszawie (mieszka tam w akademiku), w Lublinie przebywa jedynie w weekendy. Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie Jerzy S. został skazany za przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W okresie próby oddano go pod dozór kuratora. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeczono grzywnę – 50 stawek po 20 zł.

Który sąd będzie właściwy do wykonania kary grzywny i rozstrzygnięcia kwestii zarządzenia wykonania kary, jeżeli skazany będzie uchylał się od jej uiszczenia?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 30

1. Prokurator oskarżył Rafała C. o popełnienie przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W trakcie pierwszej wyznaczonej w sprawie oskarżonego rozprawy prokurator złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka anonimowego. Świadek ten został przesłuchany w toczącym się aktualnie przeciwko oskarżonemu śledztwie i ujawnił okoliczności mające również istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dodał, iż pełny wniosek w tym przedmiocie wraz uzasadnieniem oraz protokołem zeznań świadka anonimowego przekaze sądowi za pośrednictwem kancelarii tajnej. obrońca oskarżonego oświadczył, że stanowisko w przedmiocie wniosku prokuratora będzie mógł zająć dopiero po zapoznaniu się przez niego i oskarżonego z pełną treścią wniosku i dlatego wnioskuje o wyrażenie zgody na dostęp do materiałów niejawnych przekazanych przez prokuratora.

Czy obrońca musi występować o udzielenie takiej zgody. Czy oskarżony i jego obrońca będą mieli możliwość zapoznania się materiałami przekazanymi przez prokuratora. W jaki sposób sąd przeprowadzi dowód z zeznań świadka anonimowego, jeżeli uwzględniłby wniosek prokuratora?

2. W dniu 14 sierpnia 2019 r. Piotr B. złożył w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem nakazowym z dnia 10 października 2018 r. Podniósł, że o wyroku dowiedział się dopiero w chwili zatrzymania w dniu 1 sierpnia 2019 r. do odbycia zastępczej kary pozbawienia wolności zarządzonej za grzywnę orzeczoną tym wyrokiem nakazowym. Wcześniej przez okres kilku miesięcy przebywał u córki w Anglii. Sędzia referent, któremu przedstawiono pismo skazanego, zapoznając się z aktami sprawy ustalił, że adresowaną do Piotra B. przesyłkę zawierającą wyrok nakazowy uznano za doręczoną z dniem 1 grudnia 2018 r., gdy stwierdzono, że oskarżony wyjechał z kraju, nie wskazując adresata dla doręczeń, a pismo wysłane pod wskazany przez niego adres wróciło niedoręczone. Z tego samego powodu uznano za doręczoną późniejszą korespondencję kierowaną do niego w postępowaniu wykonawczym.

Czy w sprawie Piotra B. zachodzą przesłanki wznowienia postępowania? Wskaż dalszy tok postępowania.

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Leszek S. został ukarany za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. karą 1000 zł grzywny. Po rozpoznaniu apelacji oskarżyciela Sąd Okręgowy w K. zmienił zaskarżony wyrok wymierzając obwinionemu za przypisane wykroczenie karę 30 dni aresztu. Już następnego dnia po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy, tj. w dniu 4 stycznia 2019 r., Leszek S. złożył w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o odroczenie wykonania kary aresztu na okres 6 miesięcy. W uzasadnieniu podniósł, że jest uczniem klasy maturalnej i miesięczne pozbawienie go wolności w najbliższym czasie może mieć negatywny wpływ na całe jego życie, gdyż nie pozwoli mu przygotować się należycie do matury i dostać na studia. Nie uchyla się przed obyciem kary, ale prosi o umożliwienie mu odbycia jej w okresie wakacyjnym.

Oceń zaistniałą sytuację. Zaproponuj czynności, jakie należy podjąć w tej sprawie.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 31

1. W trakcie kontroli prowadzonej na targowisku miejskim w dniu 27 kwietnia 2018 r. przez funkcjonariuszy Straży Granicznej zatrzymano Annę B., która przechowywała towar akcyzowy w postaci papierosów różnych marek, wprowadzonych na obszar Unii Europejskiej bez zgłoszenia celnego oraz bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, w wyniku czego nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w wysokości 1362,00 zł oraz podatku akcyzowego w wysokości 17733,00 zł. W związku z powyższym Annie B. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 54 § 1 i 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. Wobec tego, że podejrzana przyznając się do winy, złożyła wyjaśnienia i oświadczyła, że chce się dobrowolnie poddać karze, a także wpłaciła na konto depozytowe Urzędu Celno – Skarbowego w K. ustaloną z tym Urzędem kwotę 4000 zł tytułem kary grzywny Naczelnik Urzędu Celno – Skarbowego w K. zamiast aktu oskarżenia skierował do skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o udzielenie podejrzanej zgody na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności. Sąd skierował sprawę na posiedzenie i wyrokiem nakazowym uznał oskarżonego Annę B. za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa skarbowego i wymierzył jej za nie karę 50 stawek dziennych grzywny po 80 zł każda oraz orzekł przepadek przez zniszczenie zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych – w postaci papierosów wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych.

Oceń prawidłowość wydanego wyroku.

2. Wyrokiem sądu rejonowego Janusz Z. został ukarany za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. karą grzywny. Apelację od tego wyroku wniósł oskarżyciel publiczny i zarzucając mu rażącą niewspółmierność kary wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie obwinionemu kary aresztu. Z uwagi na upływ okresu karalności, który nastąpił w toku postępowania odwoławczego, sąd okręgowy „uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. umorzył postępowanie, a kosztami procesu obciążył Skarb Państwa”. W tym samym dniu, w którym został wydany wyrok sądu odwoławczego, w biurze podawczym tego sądu został złożony wniosek obrońcy obwinionego o zasądzenie na rzecz Jana Z. od Skarbu Państwa zwrotu wydatków poniesionych przez niego w obu instancjach z tytułu ustanowienia obrońcy.

Czy wniosek obrońcy obwinionego zasługuje na uwzględnienie? Przedstaw dalszy tok postępowania.

3. Skazany Grzegorz C. odbywa karę pozbawienia wolności. Z uwagi na nieskuteczność egzekucji orzeczonej wobec niego grzywny, prezes sądu rejonowego wyznaczył posiedzenie w przedmiocie zarządzenia wykonania kary zastępczej pozbawienia wolności. Powiadomiony o terminie posiedzenia skazany wniósł o doprowadzenie go na posiedzenie. Wniosek skazanego – z tygodniowym opóźnieniem, spowodowanym omyłkowym dołączeniem pisma skazanego do niewłaściwej sprawy - przedstawiono sędziemu referentowi dopiero w dniu posiedzenia.

Czy w tej sytuacji sąd będzie mógł rozpoznać sprawę na wyznaczonym posiedzeniu? Jak kształtują się zasady udziału skazanego w posiedzeniach sądu w postępowaniu wykonawczym?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 32

1. W toczącej się przed Sądem Okręgowym w K. w sprawie Pawła M. oskarżonego o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., Sąd postanowił zwrócić się do Sądu Rejonowego w B. o przesłuchanie w drodze pomocy prawnej świadka Jakuba T. Na wyznaczone w tym przedmiocie posiedzenie stawili się wezwany świadek oraz obrońca oskarżonego. Nie stawili się natomiast oskarżony zawiadomiony prawidłowo oraz prokurator – mimo prawidłowego zawiadomienia właściwej prokuratury. Obecny na posiedzeniu obrońca złożył wniosek o odroczenie posiedzenia ze względu na nieobecność oskarżonego, którego obecność na rozprawie Sąd Okręgowy w K. uznał za obowiązkową, a także o przekazanie przeprowadzenia przesłuchania świadka Sądowi Okręgowemu w B. jako właściwemu rzeczowo i miejscowo.

Oceń zasadność wniosków obrońcy. Jak w tej sytuacji postąpi Sąd Rejonowy?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S., utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w K., Roman S. został skazany za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności. W dniu 25 lipca 2019 r. do Sądu Rejonowego w S. wpłynęło pismo Jadwigi S., która jako matka skazanego zwróciła się o ułaskawienie Romana S. i powołując się na swój stan zdrowia oraz podeszły wiek, wniosła jednocześnie o wstrzymanie wykonania wyroku, ze względu na to, że skazany jest jej jedynym opiekunem. Pismo matki skazanego przedstawiono wyznaczonemu sędziemu, który zapoznając się z aktami wykonawczymi ustalił, że w dniu 18 lipca 2019 r. obrońca skazanego złożył w jego sprawie kasację.

Jak potoczy się dalsze postępowanie wywołane pismem matki skazanego?

3. Tymczasowo aresztowany Rafael J., którego oskarżono o popełnienie przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zwrócił się do sądu rejonowego o wyrażenie zgody na korzystanie z pozostawionego w depozycie aresztu telefonu komórkowego w celu kontaktowania się z wyznaczonym mu w sprawie obrońcą z urzędu. W uzasadnieniu swojego wniosku wskazał, że możliwość komunikowania się z obrońcą oraz prowadzenie z nim korespondencji przy wykorzystaniu poczty elektronicznej jest mu konieczne do realizowania prawa do obrony – ustalania z obrońcą taktyki obrończej, przygotowywania się do rozprawy, konsultowania pytań do świadków. Wniosek oskarżonego przedstawiono sędziemu referentowi.

Oceń zaistniałą sytuację.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 33

1. Grzegorz B. został oskarżony prywatnym aktem oskarżenia o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 k.k. Oskarżony nie stawiał się ani na posiedzenie pojednawcze, ani na wyznaczone rozprawy. Aktywnie uczestniczył w nich natomiast obrońca oskarżonego, składając wnioski dowodowe i zadając liczne pytania przesłuchiwanym świadkom. W tej sytuacji oskarżyciel prywatny wniósł o zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego, gdyż sam chciałby mu zadać również kilka istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy pytań. Obrońca oskarżonego, odnosząc się do wniosku oskarżyciela prywatnego stwierdził, że jest on pozbawiony podstawy prawnej, gdyż udział oskarżonego w rozprawie jest jego prawem a nie obowiązkiem.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy sąd może postąpić zgodnie wnioskiem oskarżyciela prywatnego?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Józef P. został ukarany za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., zaś Zygmunt P. za czyn z art. 122 § 1 k.w., polegający na nabyciu od Józefa P. przedmiotów pochodzących z przypisanego mu wykroczenia. Apelacje od tego wyroku wywiedli obaj obwinieni. Józef P. zaskarżył wyrok w całości, stwierdzając, że jest niewinny, natomiast Zygmunt P. zaskarżył wyrok w zakresie orzeczenia o karze, zarzucając mu rażącą surowość, polegającą wymierzeniu kary aresztu. W trakcie narady nad wyrokiem sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że z uwagi na sposób przeprowadzenia okazania Józefa P. pokrzywdzonemu, rozpoznanie oskarżonego budzi poważne wątpliwości, co powoduje konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego. Stwierdził jednocześnie, że obwiniony nie miał w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji obrońcy, mimo że istniały uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności, co czyni koniecznym uchylene wyroku i przekazanie jego sprawy do ponownego rozpoznania. W tej sytuacji sąd odwoławczy uznał, że celowym jest wydanie wyroku kasatoryjnego również w stosunku do Zygmunta P.

Czy stanowisko sądu odwoławczego jest słuszne?

3. Po zawiadomieniu dyrektora liceum w sprawie nieletniego Olafa C. – ucznia tej szkoły, wszczęto postępowanie w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przez niego czynu karalnego z art. 191 § 1 k.k. W toku postępowania ustalono, iż czyn nieletniego oceniać można wyłącznie w kategoriach zachowania odpowiadającego realizacji znamion czynu określonego w art. 190 § 1 k.k. – ściganego na wniosek pokrzywdzonego. Małoletni pokrzywdzony oraz jego matka oświadczyli, że z perspektywy czasu, traktują zachowanie nieletniego jak incydentalny wybryk i nie domagają się ukarania Olafa C., który powinien otrzymać szansę poprawy.

Czy ujawnione w toku postępowania okoliczności oraz stanowisko pokrzywdzonego i jego matki mają wpływ na sytuację nieletniego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 34

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Arkadiusz N. został skazany za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Na skutek apelacji prokuratora Sąd Okręgowy w K. zmienił ten wyrok – podwyższając orzeczoną karę do roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i uchylając rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary. Po zwrocie akt sprawy Sądowi Rejonowemu w K. wpłynął do tego Sądu wniosek Anny N. – pasierbicy oskarżonego, pokrzywdzonej, która w jego sprawie zeznawała jako świadek. Anna N. wiośła w nim o sprostowanie omyłki w protokole rozprawy z dnia 10 stycznia 2019 r. przez wykreślenie zapisu o pouczeniu jej o odpowiedzialności karnej grożącej za złożenie fałszywych zeznań. W uzasadnieniu stwierdziła, że dokładnie pamięta, że została pouczona jedynie o prawie do odmowy zeznań. Gdyby została pouczona, że za składanie fałszywych zeznań grozi jej więzienie to z pewnością jej zeznania miałyby inną wymowę – byłyby mniej ubarwione, nie byłyby jednostronne i bardziej odpowiadałyby rzeczywistości, a tym samym przedstawiałby oskarżonego w korzystniejszym dla niego świetle.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Piotr M. i Marek S. zostali oskarżeni o popełnienie czynu z art. 280 § 1 k.k. Wydając zarządzenie o wyznaczeniu pierwszego terminu rozprawy, przewodniczący polecił zawiadomić prokuratora, oskarżonych i ich obrońców oraz wezwać dwóch zawnioskowanych w akcie oskarżenia świadków (w tym pokrzywdzonego Rafała C.) Na wyznaczoną rozprawę stawili się jedynie prokurator oraz nie będący pokrzywdzonym świadek. Ustalając przyczyny nieobecności oskarżonych przewodniczący stwierdził, że: zawiadomienie o terminie rozprawy wysłane do Piotra M. nie zostało odebrane pomimo dwukrotnego awizowania; wezwanie dla Marka S. pozostawiono dorosłemu domownikowi – Justynie C. pasierbicy oskarżonego; zawiadomienie dla obrońcy Piotra M. wysłano e-mailem; obrońca Marka S. został powiadomiony telefonicznie, co zostało potwierdzone notatką urzędową sekretarza sądowego; przesyłka z wezwaniem dla świadka Rafała C. wróciła nedoręczona adresatowi – z adnotacją, że adresat wyprowadził się.

Czy w tej sytuacji sąd może przystąpić do rozpoznania sprawy?

3. Sąd rodzinny, ustalając że nieletni Mateusz M. (lat 14) dopuścił się czynu karalnego z art. 119 § 1 k.w., zobowiązał go, aby w terminie miesiąca naprawił wyrządzoną szkodę przez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego – właściciela sklepu spożywczego „U Haliny” kwoty 50 zł oraz ustanowił nad nieletnim nadzór odpowiedzialny jego matki Joanny M. W terminie 7 dni od daty ogłoszenia przez sąd rodzinny postanowienia Joanna M. złożyła w sądzie pismo oznaczone jako „sprzeciw od orzeczenia Sądu Rodzinnego”. Stwierdziła w nim, że nie zgadza się z wydanym orzeczeniem, które jest „typowym przejawem męskiej solidarności, gdyż ograniczając najpierw ojcu Mateusza M. prawa rodzicielskie, zwolniono go z wychowywania syna, a teraz zwolniono go także z odpowiedzialności za skutki braku zainteresowania wychowaniem syna”.

Oceń zaistniałą sytuację? Czym jest ustanowienie nadzoru odpowiedzialnego? Czy, a jeżeli tak, to jakie konsekwencje może powodować dla nieletniego i jego rodziców niewywiązanie się Mateusza M. z nałożonego na niego obowiązku?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 36

1. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Piotrowi M. (emerytowanemu nauczycielowi liceum ogólnokształcącemu, któremu zarzucono popełnienie 20 przestępstw z art. 199 § 2 k.k. Sąd Rejonowy, powołując się na to, że Piotr M. jest osobą powszechnie znaną w lokalnym środowisku, a jego sprawa budzi w tym środowisku duże emocje i na tle innych spraw rozpoznawanych w sądach rejonowych wyjątkowo obszerna i skomplikowana – 20 pokrzywdzonych, 30 świadków, 25 tomów akt, zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w K. o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2019 r. Sąd Apelacyjny uwzględnił wniosek Sądu Rejonowego i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w K. Sędzia tego sądu, do którego referatu trafiła sprawa Piotra M. po wstępnym zapoznaniu się z materiałami zgromadzonymi w aktach sprawy, doszedł do przekonania, że decyzja Sądu Apelacyjnego nie była słuszna. W jego ocenie sprawa nie jest ani zawiła, ani nie ma szczególnej wagi. Co więcej, w jego bardzo obszernym referacie będzie oczekiwała na wyznaczenie pierwszej rozprawy co najmniej rok, mimo że oskarżony jest tymczasowo aresztowany.

Oceń zasadność decyzji Sądu Apelacyjnego? Czy podlegała ona zaskarżeniu? Czy w tej sytuacji sprawa może jeszcze zostać przekazana innemu sądowi?

2. Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 marca 2019 r. Alina O. została skazana za przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. popełnione na szkodę oskarżyciela prywatnego Rafała K. na karę grzywny. Alina K. wniosła apelację od tego wyroku, podnosząc, że pojednała się z oskarżycielem i uważa, że społeczna szkodliwość jej czynu jest znikoma. Na rozprawie apelacyjnej oskarżyciel prywatny oświadczył, że cofa oskarżenie, gdyż oskarżona go przeprosiła i czuje się tym usatysfakcjonowany. W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy wyrokiem z dnia 11 lipca 2019 r. uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie, zwracając oskarżycielowi zryczałtowaną opłatę od aktu oskarżenia i obciążając kosztami procesu Skarb Państwa. W dniu 14 sierpnia 2019 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął tożsamy z poprzednim prywatny akt oskarżenia. Rafał K., uzasadniając jego wniesienie stwierdził, że oskarżona w mediach społecznościowych informuje swoich znajomych, że „dał się nabrać na przeprosiny, a ona nadal podpisuje się pod tym, co o nim wcześniej mówiła” Sprawa trafiła do referatu tego samego sędziego, który wydał wcześniej wyrok skazujący oskarżoną. Po dokonaniu wstępnej kontroli aktu oskarżania, sędzia skierował sprawę na posiedzenie celem rozważenia umorzenia postępowania.

Oceń prawidłowość podejmowanych w sprawie decyzji.

3. W sprawie Jakuba S., oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w S. ustalił, iż z uwagi na wartość skradzionych przez oskarżonego rzeczy, jego czyn stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.k. i uznając oskarżonego za winnego tego wykroczenia wymierzył mu karę 20 dni aresztu. Wyrok ten zaskarżony został co do winy apelacją oskarżonego. Sąd Okręgowy w K. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. W tej sytuacji oskarżony postanowił ustanowić obrońcę z urzędu celem wywiedzenia kasacji. Adwokat, do którego się udał, poinformował go jednak, że w jego sprawie kasację może wnieść tylko Minister Sprawiedliwości albo Rzecznik Praw Obywatelskich, ale może spróbować złożyć wniosek o wznowienie postępowania.

Czy udzielona porada był trafna?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 37

1. Jan G. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 122 § 1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 1 grudnia 2018 r. przyjął od Leszka J. radio o wartości 200 zł, wiedząc o tym, że pochodzi ono z kradzieży dokonanej przez Leszka J. w dniu 30 listopada 2018 r. Przed otwarciem przewodu sądowego obwiniony wniósł o umorzenie postępowania z tego powodu, że czynu nie popełniono. W uzasadnieniu podniósł, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. Leszek J. został uniewinniony od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. - kradzieży radia będącego przedmiotem wszczętego przeciwko niemu postępowania. Uczestniczący w rozprawie oskarżyciel publiczny wniósł o nieuwzględnienie wniosku oskarżonego, gdyż obowiązująca w postępowaniu w sprawach o wykroczenia zasada swobody jurysdykcyjnej sądu nie wyklucza w zaistniałej sytuacji ukarania obwinionego za zarzucane mu przestępstwo.

Oceń zasadność wniosku obwinionego. Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

2. Pokrzywdzony Józef K. wniósł do Sądu Rejonowego w K. subsydiarny akt oskarżenia, którym zarzucił Leszkowi G. popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Po przeprowadzeniu prawie wszystkich dowodów, które potwierdzały zasadność oskarżenia, pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego oświadczył, że w jego imieniu cofa akt oskarżenia. W rozprawie nie uczestniczył oskarżony. Nie brał w niej również udziału prokurator.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd?

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w C. Andrzej R. został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., polegające na dokonaniu na szkodę Jana S. kradzieży 1200 zł. Jednocześnie Sąd Rejonowy „na mocy art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem”. Wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji – żadna ze stron nie wniosła apelacji; nie zostało też sporządzone jego pisemne uzasadnienie. Po upływie 6 miesięcy okresu próby do Sądu Rejonowego wpłynął wniosek pokrzywdzonego o „doprecyzowanie wyroku poprzez określenie wysokości obowiązku naprawienia szkody”, gdyż dowiedział się od adwokata, że ze względu na treść rozstrzygnięcia zawartego w wyroku może mieć problemy ze zwróceniem się do komornika o wyegzekwowanie odszkodowania. Wskazując, że skazany nie przekazał mu z tytułu naprawienia szkody żadnej kwoty, wniósł o stwierdzenie, że zawarte w wyroku rozstrzygnięcie dotyczy całości szkody i na zostać zrealizowane przez zapłatę kwoty 1200 zł. Wniosek pokrzywdzonego przedstawiono sędziemu referentowi, a ten skierował sprawę na posiedzenie celem wydania postanowienia w przedmiocie rozstrzygnięcia wątpliwości co do wykonania wyroku.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy wniosek pokrzywdzonego obligował sąd do kierowania sprawy na posiedzenie i wydania postanowienia? Jeżeli tak, to jakiej treści?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 38

1. Janusz B. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. popełnione na szkodę żony Leokadii B. Na pierwszą rozprawę w dniu 25 lipca 2019 r., na której doszło do otwarcia przewodu sądowego i złożenia wyjaśnień przez oskarżonego nie stawiła się prawidłowo zawiadomiona pokrzywdzona. Celem przesłuchania świadków sąd odroczył rozprawę do dnia 14 sierpnia 2019 r. W dniu 28 lipca do sądu wpłynęło pismo Leokadii B. – nadane w dniu 23 lipca 2019 r., w którym informowała, że będzie działała w charakterze oskarżycielki posiłkowej i wniosła o odroczenie rozprawy wyznaczonej na 25 lipca 2019 r. ze względu na zamiar ustanowienia pełnomocnika. Na rozprawę w dniu 14 sierpnia 2019 r. stawiła się pokrzywdzona wraz pełnomocnikiem – radcą prawnym.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy w tym stanie rzeczy pokrzywdzona będzie mogła działać w charakterze oskarżyciela posiłkowego?

2. Piotr M. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. Zapoznając się z aktami sprawy sędzia referent stwierdził, że składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym, oskarżony podał, że stan jego zdrowia jest dobry i nie leczy się psychiatrycznie. Analizując dane o karalności sędzia referent ustalił, że oskarżony był w przeszłości karany za przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. Z uzyskanych akt sprawy dotyczących tego przestępstwa wynikało, że oskarżony popełnił je mając w znacznym stopniu ograniczoną możliwość rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim zachowaniem. W ocenie sędziego okoliczność ta, powodowała uzasadnione wątpliwości co do poczytalności oskarżonego i powinna zostać dostrzeżona i zweryfikowana przez oskarżyciela. W twej sytuacji sędzia skierował sprawę na posiedzenie, na którym sąd postawił zwrócić sprawę prokuratorowi celem uzupełnienia istotnych braków postępowania, poprzez dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów i w zależności od jej treści podjęcie dalszych stosownych czynności. W ustawowym terminie zażalenia na to postanowienie złożyli: prokurator, twierdząc, że stwierdzony przez sąd brak może być usunięty w postępowaniu sądowym, oraz oskarżony, podnosząc, że jego „kłopoty psychiczne” w przeszłości wynikały z uzależnienia od narkotyków. Leczenie zakończył 10 lat temu, od tego czasu „nie bierze” żadnych środków psychoaktywnych, czuje się zupełnie zdrowy i nie widzi potrzeby poddawania się badaniu przez lekarzy psychiatrów.

Jak potoczy się dalsze postępowanie? Oceń zasadność postanowienia Sądu.

3. Do Sądu Rejonowego w K. wpłynął w dniu 29 lipca 2019 r. wniosek Straży Miejskiej w K. o ukaranie Janusza A. za wykroczenie z art. 96 § 3 k.w., polegające na tym, że w dniu 1 czerwca 2019 r., wbrew ustawowemu obowiązkowi, jako właściciel samochodu osobowego o numerze rejestracyjnym JANO2 S1, wbrew obowiązkowi, nie wskazał Straży Miejskiej, komu powierzył przedmiotowy pojazd do kierowania lub używania w dniu 1 czerwca 2019 r. około godz. 10:12 kiedy to kierujący tym pojazdem przy ul. Zielonej w K. dokonał postoju w strefie zamieszkania w miejscu innym niż wyznaczone do tego celu. Na wyznaczoną w tej sprawie rozprawę nie stawił się przedstawiciel Straży Miejskiej, zawiadomionej o terminie rozprawy, stawił się natomiast obwiniony Janusz A., który wniósł wniosek o umorzenie postępowania z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy wniosek obwinionego jest zasadny?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 39

1. Remigiusz G. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. – używając wulgarnych określeń znieważył legitymujących go w związku ze spożywaniem w miejscu publicznym alkoholu funkcjonariuszy Policji. W związku z powziętymi wątpliwościami co do jego poczytalności sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów. Wynikało z niej, że oskarżony w chwili czynu miał zniesioną poczytalność i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że w przyszłości może dopuścić się czynów zabronionych o znacznej społecznej szkodliwości. Po ujawnieniu treści opinii, prokurator biorący udział w rozprawie wniósł o umorzenie postępowania i zastosowanie wobec oskarżonego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym. Wniósł też o zastosowanie wobec Remigiusza C. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wykonywanego w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. Obrońca oskarżonego wniósł o uniewinnienie Remigiusza C. Wskazując, że czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą roku pozbawienia wolności, stwierdził brak przesłanek uzasadniających zastosowanie zarówno wnioskowanego przez prokuratora środka zabezpieczającego jak i zapobiegawczego.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Janusz K. został oskarżony o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie, po przesłuchaniu kolejnych świadków, którzy zmieniali swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, zasłaniając się niepamięcią lub podnosząc wymuszanie na nich zeznań przez policjantów, oskarżyciel posiłkowy wniósł o przesłuchanie w charakterze świadka Leokadię B. – jego sąsiadkę, która przypadkowo słyszała, jak oskarżony spowiadając się w czasie rekolekcji wielkopostnych, wyznawał, że z „zazdrości o żonę” pobił oskarżyciela. Wniósł też o dopuszczenie dowodu z zeznań Piotra M. – księdza, który miał udzielać oskarżonemu sakramentu pokuty.

Jaką decyzję powinien podjąć sąd?

3. Naczelnik Urzędu Celno - Skarbowego w K. oskarżył Wadima K. o popełnienie wykroczenia skarbowego z 65 § 1 i 4 k.k.s. Po dokonaniu wstępnej kontroli oskarżenia, prezes sądu skierował sprawę na posiedzenie w trybie art. 93 § 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w przedmiocie wydania wyroku nakazowego. Po przeprowadzeniu posiedzenia Sąd Rejonowy w K., wyrokiem nakazowym z dnia 20 sierpnia 2019 r., ukarał Wadima K. za zarzucane mu wykroczenie karą grzywny w wysokości 2000 zł oraz orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych 50 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy poprzez ich zniszczenie.

Oceń prawidłowość postępowania sądu. Czy orzeczenie przypadku w takim trybie i w takiej formie było dopuszczalne?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 40

1. Rafał P. został skazany za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. (kradzież roweru) na karę roku pozbawienia wolności, zaś Paweł O. za czyn z art. 291 § 1 k.k. (udzielenie Rafałowi P. pomocy w ukryciu roweru) na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. Wyrok zaskarżony został apelacjami obrońców oskarżonych. Obrońca Rafała P., kwestionując sprawstwo oskarżonego, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego. Obrońca Pawła O., wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, sformułował zarzut obrazy prawa procesowego, polegającego na prowadzeniu rozprawy pod nieobecność oskarżonego, mimo że nie został on prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy (zawiadomienie doręczono dorosłemu domownikowi). Choć obecność oskarżonego nie była obowiązkowa, to w sytuacji wydania wyroku na pierwszej rozprawie uchybienie to pozbawiło oskarżonego prawa do obrony. W ocenie sądu odwoławczego apelacja obrońcy Pawła O. zasługiwała na uwzględnienie. Sąd odwoławczy nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia zarzutu apelacji obrońcy Rafała P., ale analizując akta sprawy, stwierdził, że i ten oskarżony nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

Czy rzeczywiście apelacja Pawła O. zasługiwała na uwzględnienie? Czy jej uwzględnienie będzie rzutowało na sytuację Rafała P?

2. W dniu 1 kwietnia 2019 r. (poniedziałek) pokrzywdzona Renata C., po doręczeniu jej w dniu 28 lutego 2019 r. (czwartek) powtórnego postanowienia o umorzeniu przez prokuratora śledztwa w sprawie o sygn. akt 1 Ds. 106/17, wniosła do Sądu Rejonowego w W. subsydiarny akt oskarżenia przeciwko Zbigniewowi G. Po dokonaniu wstępnej kontroli aktu oskarżenia prezes sądu wydał zarządzenie o odmowie jego przyjęcia, stwierdzając, że został wniesiony po terminie. Z uwagi na treść doręczonego jej zarządzenia, pokrzywdzona wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia aktu oskarżenia. W uzasadnieniu podniosła, że nie jest prawnikiem i być może błędnie zinterpretowała przepisy kodeksu karnego, ale po ich lekturze była przekonana, że termin miesięczny jest równoważny 30 dniom, a pismo procesowe złożyła w pierwszym „dniu roboczym” po jego upływie.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy decyzja prezesa była prawidłowa? Czy wniosek pokrzywdzonej zasługuje na uwzględnienie?

3. W dniu 11 września 2019 r. skazany Paweł S. skierował do sądu penitencjarnego wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 lutego 2016 r. za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie styczeń – listopada 2014 r. Podniósł, że w dniu 15 sierpnia 2018 r. zawarł związek małżeński z Alicją M. – matką dziecka, na które nie płacił wcześniej alimentów. Tworzą obecnie zgodną rodzinę i spodziewają się drugiego dziecka. Podniósł, że wykorzystując czas udzielonego mu w okresie od 15 czerwca 2018 r. do dnia 15 czerwca 2019 r. odroczenia kary, podjął stałą pracę, uzyskuje z niej dochody, które pozwalają mu na utrzymanie rodziny i spłatę zaległości wobec funduszu alimentacyjnego. Z dołączonych dokumentów wynikało, że kara której dotyczy wniosek była orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, ale na skutek uchylania się skazanego od dozoru, postanowieniem z dnia 8 maja 2018 r. zarządzono jej wykonanie.

Oceń zasadność wniosku. Jakie czynności podejmie w tej sprawie sąd penitencjarny?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 41

1. W dniu 8 sierpnia 2019 r. Paweł R. złożył w Sądzie Rejonowym w K. pismo, w którym stwierdził, iż składa zażalenie na bezzasadne zatrzymanie go przez Wiesława K. i Marka Ch. W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 1 sierpnia 2019 r. Wiesław K. i Marek Ch., uważając, że kieruje samochodem, znajdując się pod wpływem alkoholu zatrzymali go na stacji benzynowej i przetrzymywali przez okres ok. 30 minut – do czasu przyjazdu patrolu Policji. Przeprowadzone przez Policję badania na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu oraz we krwi, nie wykazały w jego organizmie nawet śladowych ilości alkoholu.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Grzegorz D. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. Wydany w tej sprawie wyrok, którym uniewinniono oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu został zaskarżony apelacją prokuratora. Uwzględniając ją, sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Na pierwszą wyznaczoną po uchyleniu wyroku rozprawę stawiała się pokrzywdzona Justyna C., działająca jako oskarżyciel posiłkowy. Przed otwarciem przewodu sądowego oświadczyła, że po wydaniu pierwszego w tej sprawie wyroku, wiele zmieniło się w jej życiu, a przede wszystkim zmienił się jej stosunek do oskarżonego. Pokochała go, związała się z nim, żyją w konkubinacie i oczekują dziecka. Stwierdziła, że w tej sytuacji zrzeka się praw oskarżyciela posiłkowego, cofa wnioski o ściganie i jako osoba najbliższa dla oskarżonego odmawia składania zeznań.

Oceń zaistniałą sytuację. Czy oświadczenie pokrzywdzonej będzie miało wpływ na dalszy tok postępowania?

3. W sprawie nieletniego Antoniego K. (ur. 1 czerwca 2003 r.) prokurator skierował do sądu akt oskarżenia. Antoni K. zarzucił popełnienie w dniu 29 czerwca 2017 r. dwóch przestępstw z art. 280 § 1 k.k. Wobec tego, że odpowiadający „z wolnej stopy” oskarżony nie stawiał się na wyznaczoną rozprawę, a z informacji uzyskanych przez Policję wynikało, że Antoni K. nie przebywa w miejscu zamieszkania i nie jest znane jego miejsce pobytu, prokurator wniósł o zastosowanie wobec nieletniego tymczasowego aresztowania. obrońca oskarżonego wniósł o nieuwzględnienie wniosku prokuratora, podnosząc, że z uwagi na wiek Antoniego K. dopuszczalnym jest stosowanie wobec niego wyłącznie środków zapobiegawczych przewidzianych dla nieletnich, a te pozostają w gestii sądu rodzinnego.

Czy sąd może uwzględnić wniosek prokuratora?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 42

1. Rozpoznając sprawę Pawła S., oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., Sąd Rejonowy w B., na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2019 r., po zamknięciu przewodu sądowego i udzieleniu głosu stronom, odroczył wydanie wyroku na okres 14 dni, tj. do dnia 16 sierpnia 2019 r. W tym dniu na publikację wyroku stawił się oskarżyciel posiłkowy, oświadczając, iż według posiadanych przez niego informacji oskarżony zginął nad ranem w wypadku drogowym.

Oceń zaistniałą sytuację.

2. Ludwik S., oskarżony o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k., zwrócił się do Sądu Rejonowego w B. o przesłuchanie go w drodze pomocy prawnej przez sąd najbliższy miejsca zamieszkania. Z uwagi na obrażenia, których doznał w wypadku drogowym, nie jest w stanie pokonać 600 km, żeby uczestniczyć w rozprawie, a chciałby złożyć wyjaśnienia. Sąd uwzględnił wniosek oskarżonego i zwrócił się do Sądu Rejonowego w K. o przesłuchanie oskarżonego. Składając wyjaśnienia przed Sądem Rejonowym w K., oskarżony podniósł, że rozpoczął leczenie w szpitalu psychiatrycznym, co potwierdził zaświadczeniem lekarskim. W tej sytuacji prowadzący posiedzenie sędzieja, zarządził przerwę, zastanawiając się nad wyznaczeniem oskarżonemu obrońcy z urzędu i dopuszczeniem dowodu z opinii biegłych lekarzy psychiatrów w celu ustalenia czy oskarżony może brać udział w postępowaniu.

Oceń zaistniałą sytuację.

3. Jolanta K. została skazana za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie. Orzeczono wobec niej również zakaz prowadzenie wszelkich pojazdów na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł. Po odbyciu 7 miesięcy kary skazana zwróciła się do sądu penitencjarnego o udzielenie jej warunkowego zwolnienia. Podniosła, że odbyła już ponad połowę kary, uiściła w całości świadczenie pieniężne, a z nałożonego na nią obowiązku pracy wywiązywała się wzorowo, co udokumentowała odpowiednim zaświadczeniem. Dodała, że w jej mieście następuje uruchomienie przedsiębiorstwa, w którym ma możliwość uzyskania atrakcyjnego zatrudnienia. Podjęcie tego wyzwania wymaga jednak dyspozycyjności, której nie da się zapewnić, wykonując 40 godzin pracy społecznej miesięcznie.

Oceń zasadność wniosku.

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 43

1. Bogdan J. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. – znęcania się nad żoną Joanną J. i synem Rafałem J. Na pierwszej wyznaczonej rozprawie, na pytanie przewodniczącego o wnioski przed otwarciem przewodu sądowego, oskarżony oświadczył, że wnosi o zawieszenie postępowania i skierowanie sprawy „na tory postępowania mediacyjnego”. Dodał, że „choć nie jest święty” to na pewno nie znęcał się nad żoną i synem. Cała sprawa jest wynikiem tego, że żona spotyka się z innym mężczyzną, co powoduje, że dochodzi między nimi do konfliktów. Podejrzewa również, że „zrobienie mu sprawy o znęcanie” ma ułatwić żonie uzyskanie rozwodu. Jest przekonany, że przeprowadzenie mediacji przez doświadczoną i bezstronną osobę uświadomiłoby żonie niewłaściwość jej zachowania i skłoniło ją do „wycofania sprawy”. Zaproponował, aby sąd wyznaczył mediatorem Ofelię B., która pełni funkcję kuratora społecznego w tutejszym sądzie, zna ich sytuację rodzinną i cieszy się ich szacunkiem. Obecna na rozprawie Joanna J. oświadczyła, że nie wierzy w dobrą wolę oskarżonego, ale dla dobra dziecka jest gotowa poddać się mediacji.

Oceń zasadność wniosku oskarżonego.

2. Monika F. została oskarżona o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 16 sierpnia 2018 r. uznał oskarżoną za winną popełnienia przestępstwa z art. 157 § 2 k.k., za które wymierzył jej karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Po ogłoszeniu wyroku przewodniczący zaszyfrował stronom potrzebę rozstrzygnięcia kwestii stosowania wobec oskarżonej tymczasowego aresztowania – miało ono w tej sprawie charakter „nakładczy”, gdyż Monika F. odbywała jednocześnie karę pozbawienia wolności. Prokurator, który wcześniej domagał się uznania oskarżonej za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i wymierzenia kary 15 lat pozbawienia wolności, wniósł o dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania. Stwierdził, że nie zgadza się z dokonaną w wyroku oceną zachowania oskarżonej i będzie rozważał wywiedzenie apelacji – a zatem Monice F. nadal grozi surowa kara. Obrońca oskarżonej podniósł, że ze względu na to, że oskarżona odbywa karę pozbawienia wolności, której koniec przypada dopiero na 18 października 2022 r. – w jego ocenie – brak jest w ogóle przesłanek do stosowania tymczasowego aresztowania.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

3. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 lipca 2018 r. Wojciech K. został skazany za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz orzeczoną na podstawie art. 71 § 1 k.k. grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł każda. Wobec tego, że skazany nie uścił grzywny, Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 27 czerwca 2019 r. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności. Zażalenie na to postanowienie złożył Wojciech K., wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że decyzja Sądu, który tylko dlatego, że skazany jest osobą bezrobotną i nie posiada majątku, „wycenił rok jego życia na 500 zł” jest dla niego niezrozumiała i krzywdząca. Przed zarządzeniem wykonania kary sąd nawet nie „oddał jego sprawy komornikowi” ani też nie zaproponował mu żadnej pracy społecznej.

Oceń zasadność zażalenia skazanego.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 44

1. Prokurator skierował do Sądu Rejonowego w B. wniosek o zastosowanie wobec Pawła M., podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 13 § k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Po przeprowadzeniu posiedzenia sąd postanowił „uwzględnić wniosek częściowo – w ten sposób, że zastosować wobec podejrzanego tytułem środków zapobiegawczych dozór Policji i zakaz opuszczania kraju. W uzasadnieniu sąd stwierdził, że analiza przedstawionego mu materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zarzucane podejrzanemu zachowanie można oceniać wyłącznie w kategoriach przestępstwa z art. 157 § 2 k.k., gdyż brak dowodów wskazujących na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany, godząc pokrzywdzonego jeden raz w rękę scyzorykiem o długości ostrza 5 cm, działał z zamiarem pozbawienia go życia. Stąd też dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania wystarczające będą środki zapobiegawcze o charakterze wolnościowym.

Czy sąd był uprawniony do oceny zasadności przyjętej przez prokuratora kwalifikacji prawnej czynu podejrzanego? Czy był uprawniony w zaistniałej sytuacji do zastosowania wskazanych w postanowieniu środków zapobiegawczych?

2. W sprawie Jakuba Z. prokurator skierował do Sądu Rejonowego w C. wniosek o warunkowe umorzenie postępowania. Wyznaczając w tej sprawie posiedzenie, Sąd powiadomił o jego terminie prokuratora, oskarżonego i pokrzywdzonego. Na posiedzenie stawili się jedynie obrońca oskarżonego, który przedstawiając mu udzielone przez oskarżonego pełnomocnictwo, zgłosił swój udział w sprawie. Po złożeniu referatu i udzieleniu głosu obrońcy oskarżonego, przewodniczący zarządził przerwę, po której ogłosił wyrok. Na jego ogłoszenie stawili się – tak jak poprzednio – tylko obrońca oskarżonego,

W jakim terminie i kto może zaskarżyć wyrok? Jakie zarządzenia wyda przewodniczący w związku z ogłoszeniem wyroku?

3. Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2019 r., Sąd Rejonowy w C., uwzględniając wniosek Joanny C. o odroczenie wykonania kary roku pozbawienia wolności, motywowany względami rodzinnymi – koniecznością opieki nad mężem znajdującym się w zaawansowanym stadium choroby nowotworowej, odroczył wykonanie kary na okres 6 miesięcy. Postanowienie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron. W dniu 22 sierpnia 2019 r. do Sądu wpłynęło pismo kuratora, z którego wynikało, że w dniu 8 sierpnia 2019 r. mąż skazanej zmarł. W tym stanie rzeczy sprawę skazanej skierowano na posiedzenie i postanowieniem z dnia 5 września 2019 r., sąd, orzekając z urzędu, uchylił postanowienie z dnia 5 sierpnia 2019 r. i odmówił skazanej odroczenia wykonania kary.

Oceń trafność rozstrzygnięcia sądu. Czy skazana może je zaskarżyć?

POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE

ZESTAW NR 45

1. Romualda B. i Romana C. oskarżono o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. Podstawę oskarżenia stanowiły wyjaśnienia Romualda B., który przyznał się do winy i obszernie przedstawił rolę obydwu oskarżonych w popełnieniu przestępstwa. Na pierwszą rozprawę nie stawił oskarżony Romuald B. prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Stawił się natomiast oskarżony Roman C., który tak samo, jak w śledztwie nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu wyjaśnień nieobecnego Romualda B. obrońca Romana C. wniósł o wezwanie współoskarżonego celem zadania mu pytań dotyczących odczytanych wyjaśnień, które stanowią jedyny dowód winy oskarżonego. Sąd przychylił się do wniosku obrońcy, odroczył rozprawę i wezwał Romualda B. Ten jednak nie stawił się na wezwanie. Nie zdołano go też doprowadzić na rozprawę. Z dokonanych przez sąd ustaleń wynikało, że nie przebywa w miejscu zamieszkania o nie jest znane miejsce jego pobytu.

Jak w tej sytuacji powinien postąpić sąd?

2. Prokurator skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o umorzenie postępowania i zastosowanie wobec podejrzanego Zdzisława C. środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym. Prezes skierował sprawę na rozprawę, na której przesłuchano podejrzanego, wezwanych przez sąd świadków oraz biegłych. Po zamknięciu przewodu sądowego i wysłuchaniu głosów stron, sąd – z uwagi na zawikłość sprawy – odroczył wydanie wyroku na okres 7 dni. W dniu publikacji ogłosił jednak postanowienie o umorzeniu postępowania i umieszczeniu Zdzisława C. w zakładzie psychiatrycznym, odraczając jednocześnie sporządzenie uzasadnienia postanowienia na okres 7 dni. W tej sytuacji obrońca podejrzanego zwrócił się z pismem do prezesa sądu o jednoznaczne określenie terminu do zaskarżenia wydanego przez sąd orzeczenia i charakteru tego orzeczenia.

Oceń sposób procedowania sądu. Jakiej odpowiedzi powinien udzielić prezes?

3. Rober F. został skazany na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Z informacji przekazanej sądowi przez kuratora wynikało, że skazany zaprzestał wykonywania pracy po przepracowaniu łącznie 280 godzin. Z poczynionych przez sąd dalszych ustaleń wynikało natomiast, że powodem przerwania wykonywania pracy było osadzenie skazanego w zakładzie karnym w związku z koniecznością odbywania kary 3 lat pozbawienia wolności.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 46

1. W dniu 7 czerwca 2019 r. skazany Dariusz K. złożył w Sądzie Rejonowym w K. wniosek o wydanie wyroku łącznego i wymierzenie mu kary łącznej pozbawienia wolności w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

— Sądu Rejonowego w D. z dnia 19 marca 2017 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 czerwca 2015 r., w rozmiarze 1 roku pozbawienia wolności,

— Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 maja 2019 r. za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 1 marca 2017 r., w rozmiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sędzia referent zarządził zwrócenie się do Sądu Rejonowego w D. o nadesłanie akt sprawy oraz do zakładu karnego o opinię o skazanym i wyznaczył termin rozprawy na dzień 26 września 2019 r. Z ujawnionych na rozprawie informacji wynikało, że odbywanie kary za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. skazany zakończył w dniu 1 września 2019 r. i obecnie odbywa karę za czyn z art. 178a § 1 k.k.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tym stanie rzeczy postąpi sąd?

2. Jerzy B. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności. W miejsce kar jednostkowych wymierzono mu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności. Apelację od tego wyroku złożył obrońca oskarżonego – zaskarżając go co do winy w zakresie skazana za czyn art. 280 § 1 k.k. Formułując zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia tego przestępstwa. Na rozprawę apelacyjną oskarżony stawiał się bez obrońcy, informując sąd, że wypowiedział mu pełnomocnictwo i będzie bronił się sam. Popierając apelację wniósł o zmianę wyroku w całości i uniewinnienie go od obu przypisanych mu przestępstw albo uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o wymierzenie łagodniejszych kar, a w ostateczności o wymierzenie kary łącznej w wysokości zgodnej z przepisami kodeksu karnego.

Czy w realiach sprawy zaistniały procesowe warunki do uwzględnienia wniosków oskarżonego?

3. Rozpoznając sprawę obwinionego Grzegorza W., przeciwko któremu Policja wniosła wniosek o ukaranie za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w., sąd po przesłuchaniu obwinionego i pokrzywdzonego zdecydował o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania ruchomości. Z wydanej przez biegłego opinii wynikało jednoznacznie, że wartość zniszczonej przez obwinionego szyby wynosiła 950 zł. W tym stanie rzeczy sąd postanowił uprzedzić strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu poprzez uznanie go za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. Obecny na rozprawie pokrzywdzony oświadczył, że o ile chciał ukarania obwinionego za wykroczenie, to nie zamierza „robić z niego przestępcy” i dlatego cofa wniosek o ukaranie.

Oceń zaistniałą sytuację. Przedstaw dalszy tok postępowania.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 47

1. W sprawie o wydanie wyroku łącznego, wszczętej na wniosek skazanego Rafała K., sąd rejonowy stwierdzając brak warunków do wydania wyroku łącznego, umorzył postępowanie. Skazany złożył w terminie zażalenie na to postanowienie, wnosząc jednocześnie o doprowadzenie na posiedzenie sądu odwoławczego oraz zawiadomienie o terminie posiedzenia obrońcy z urzędu, wyznaczonego mu przez sąd, który wydał ostateczny wyrok objęty wnioskiem o wydanie wyroku łącznego.

Czy i jakie skutki wywoła wniosek skazanego? Omów zasady udziału stron w posiedzeniach sądu odwoławczego.

2. Józef P. został oskarżony o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie nie przyznał się do winy, przedstawiając swoją wersję zdarzenia. W trakcie zadawania pytań oskarżonemu pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o zaliczenie do materiału dowodowego oświadczenia, jakie na miejscu zdarzenia sporządzili uczestnicy wypadku – oskarżony i oskarżyciel posiłkowy oraz odczytanie tego oświadczenia w celu ustosunkowania się oskarżonego do jego treści. Wynikało z niego, że Józef P. bezpośrednio po wypadku nie kwestionował swojej winy. Obrońca Józefa P. wniósł o oddalenie wniosku jako prowadzącego do obejścia zakazu zastępowania wyjaśnień oskarżonego treścią pism i zapisków.

Oceń zaistniałą sytuację? Czy przedstawione przez pełnomocnika oświadczenie może zostać wykorzystane jako dowód w toczącym się procesie?

3. Andrzej J., pedagog w szkole, do której uczęszcza skazany Dawid L. (lat 17), skierował do Sądu Rejonowego w K. wniosek o odroczenie skazanemu wykonania kary roku ograniczenia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. na okres jednego roku. W uzasadnieniu wniosku podał, że Dawid L. w dniu 1 września 2019 r. rozpoczyna naukę w klasie maturalnej liceum ogólnokształcącego i z uwagi na maksymalny wymiar obowiązku wykonywania nieodpłatnej pracy (40 godzin w stosunku miesięcznym) nie będzie mógł pogodzić wykonywania kary nie tylko z przygotowaniem do matury, ale nawet z samym uczestnictwem w lekcjach szkolnych. Do wniosku Andrzej J. dołączył pismo zawierające oświadczenie Dawida L. o ustanowieniu go swoim przedstawicielem w postępowaniu wykonawczym.

Jak w tej sytuacji postąpi sąd? Czy Andrzej J. może reprezentować skazanego?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 48

1. Jakub T., obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. nie został przesłuchany w toku czynności wyjaśniających i nie złożył wyjaśnień. Po upływie do sądu wniosku o ukaranie, prezes sądu skierował sprawę na posiedzenie w przedmiocie wydania wyroku nakazowego. Po wydaniu wyroku nakazowego w dniu 10 maja 2019 r. oskarżyciel publiczny złożył sprzeciw. W tej sytuacji, zarządzeniem sędziego referenta, sprawa została skierowana do rozpoznania na rozprawie w dniu 27 czerwca 2019 r. Na rozprawę nie stawili się obwiniony, który został prawidłowo zawiadomiony. Stawili się natomiast wezwani świadkowie oraz oskarżyciel publiczny, który wniósł o rozpoznanie sprawy pod nieobecność obwinionego i wydanie wyroku zaocznego.

Czy sąd może postąpić w sposób wskazany przez oskarżyciela? Uzasadnij swoje stanowisko.

2. Subsidiarnym aktem oskarżenia Rafał C. został oskarżony o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. Na wyznaczoną rozprawę nie stawiała się oskarżycielka subsydiarna Emilia C. Nie odebrała zawiadomienia – wróciło z adnotacją „adresat nieznany”. Wobec oświadczenia oskarżonego, że oskarżycielka opuściła mieszkanie i nie wie gdzie przebywa, sąd postanowił doręczyć ponownie jej zawiadomienie, tym razem za pośrednictwem Policji, zwracając się, aby w przypadku niemożliwości doręczenia zawiadomienia ustalić w drodze wywiadu środowiskowego aktualne miejsce pobytu oskarżycielki subsydiarnej. Na kolejnej rozprawie przewodniczący ujawnił pismo Policji. Wynikało z niego, że według informacji uzyskanych od matki oskarżycielki subsydiarnej, Emilia C. niespodziewanie otrzymała propozycję wyjazdu na roczny staż do Szwecji i skorzystała z niej. Po jego zakończeniu zamierza pozostać w Szwecji na stałe. Po ujawnieniu tej informacji oskarżony wniósł o stwierdzenie, że oskarżycielka odstąpiła od oskarżenia i umorzenie postępowania z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak powinien postąpić sąd i dlaczego?

3. Pismem z dnia 25 lipca 2019 r. skazana Halina M. zwróciła się do Sądu Rejonowego w B. z wnioskiem o warunkowe zawieszenie na okres próby 5 lat wykonania reszty kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 1 marca 2015 r. za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., na poczet której zaliczono jej okres tymczasowego aresztowania od 15 sierpnia 2014 r. do dnia 1 marca 2015 r. W uzasadnieniu wniosku podała, że z uwagi a długotrwałe leczenie w związku z obrażeniami, jakich doznała w wypadku samochodowym po uchyleniu tymczasowego aresztowania w dniu 2 marca 2015 r. postępowanie wykonawcze w stosunku do niej zostało zawieszone – podjęto je w dniu 24 lipca 2019 r. Wobec tego, że, wiele zmieniło w jej życiu, dorosła, chce założyć rodzinę i jest już w 3 miesiącu ciąży, „nie chciałaby tego wszystkiego stracić i wracać do więzienia”

Oceń zaistniałą sytuację. Czy zachodzą warunki do uwzględnienia wniosku skazanej?

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 49

1. W dniu 1 lutego 2016 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynął wniosek o ukaranie Jana S. za wykroczenie z art. 86 § 1 k.k. Na pierwszą rozprawę wyznaczoną w tej sprawie w dniu 14 sierpnia 2019 r. nie stawił się obwiniony i jego obrońca. Stawił się natomiast oskarżyciel publiczny, pokrzywdzony oraz wszyscy wezwani świadkowie. Z informacji znajdujących się w aktach sprawy wynikało, że obrońca obwinionego został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Brak było natomiast potwierdzenia doręczenia zawiadomienia o terminie rozprawy obwinionemu. W tej sytuacji obecny na rozprawie oskarżyciel publiczny wniósł o przesłuchanie wszystkich świadków i odroczenie rozprawy celem zawiadomienia obwinionego.

Czy sąd powinien postąpić zgodnie z wnioskiem oskarżyciela? Wskaż dalszy tok postępowania.

2. Przed Sądem Rejonowym w Giżycku toczy się postępowanie w sprawie Owidiusza K. oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. Na pierwszą wyznaczoną w tej sprawie rozprawę nie stawił się oskarżony. Stawił się natomiast jego obrońca, który oświadczył, że oskarżony na stałe mieszka w Niemczech (Drezno) i nie zamierza uczestniczyć osobiście w rozprawie, ale jeżeli sąd będzie widział potrzebę odebrania od niego wyjaśnień, to wnosi o przesłuchanie go w drodze pomocy prawnej przez właściwy sąd niemiecki. Wobec tego, że większość świadków – pięciu z dziewięciu zawnioskowanych w akcie oskarżenia – mieszka na terenie województw dolnośląskiego wnosi o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu. Jego siedziba położona jest najbliżej miejsca zamieszkania wymienionych świadków, a także miejsca pobytu oskarżonego, co w przypadku ewentualnej konieczności udziału w rozprawie, będzie dla niego znaczącym udogodnieniem.

Oceń zaistniałą sytuację. Jaką decyzję powinien podjąć sąd?

3. Obrońca skazanego skierował do sądu penitencjarnego wniosek o udzielenie skazanemu Piotrowi K. maksymalnej przerwy w wykonaniu kary pozbawienia wolności lub zawieszenie postępowania wykonawczego. Uzasadniając wniosek, stwierdził, że u skazanego zdiagnozowano chorobę nowotworową wymagającą stosowania chemioterapii. Więzienna służba zdrowia wprawdzie dysponuje możliwościami zapewnienia skazanemu prowadzenia takiej terapii i dowożenia na go do odpowiedniej placówki służby zdrowia, ale bez wątplenia skazany lepiej znosiłby to leczenie przebywając w środowisku rodzinnym i pod całodobową opieką najbliższych. W ocenie obrońcy za uwzględnieniem wniosku przemawiają również względy humanitarne.

Oceń wniosek obrońcy skazanego, zaproponuj rozstrzygnięcie i je uzasadnij.

**POSTĘPOWANIE KARNE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH O WYKROCZENIA,
POSTĘPOWANIE KARNE SKARBOWE, POSTĘPOWANIE W SPRAWACH
NIELETNICH ORAZ PRAWO KARNE WYKONAWCZE**

ZESTAW NR 50

1. W dniu 15 sierpnia 2019 r., Janusz B. uczestniczył w kolizji drogowej. W ocenie funkcjonariuszy Policji, którzy przeprowadzali na miejscu zdarzenia czynności, Janusz B. był sprawcą tej kolizji i jako sprawca wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. został ukarany mandatem w kwocie 600 zł. W dniu 22 sierpnia 2019 r. Janusz B. złożył w sądzie rejonowym wniosek o uchylenie mandatu. Podniósł w nim, że z uwagi na stres, jaki został wywołany uczestnictwem w kolizji drogowej, zbyt pochopnie zdecydował się na przyjęcie mandatu. Gdy przeanalizował całą sytuację na spokojnie, doszedł do przekonania, że swoim zachowaniem nie naruszył żadnej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a osobą odpowiedzialną za spowodowanie niebezpieczeństwa na drodze był drugi kierowca, niezasadnie uznany przez policjantów za poszkodowanego. Do wniosku dołączył opinię eksperta z zakresu ruchu drogowego, która potwierdzała jego stanowisko.

Oceń zaistniałą sytuację. Jak w tym stanie rzeczy postąpi sąd?

2. W sprawie Pawła K., w stosunku do którego umorzono warunkowo postępowanie o czyn z art. 177 § 1 k.k. prokurator wniósł apelację. Zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnej ocenie materiału dowodowego, konsekwencją czego było ustalenie, że społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, podczas gdy prawidłowa analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań pokrzywdzonego prowadzi do wniosku, że czyn oskarżonego cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Sąd odwoławczy, uznając zasadność zarzutu apelacji, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania. Skargę na ten wyrok złożył obrońca oskarżonego wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanie w mocy orzeczenia sądu pierwszej instancji. Skarżący podniósł, że wbrew stanowisku sądu odwoławczego, dokonana przez sąd rejonowy ocena materiału dowodowego spełnia standardy określone w art. 7 k.p.k., a sąd odwoławczy nie wykazał, aby należało przeprowadzić na nowo całe postępowanie dowodowe.

Czy skarga jest zasadna?

3. Skazany Dorian G. został wezwany do stawienia się w zakładzie karnym w celu odbycia kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. W związku z powyższym złożył w dniu 25 lipca 2019 r. wniosek o odroczenie wykonania kary z uwagi na sytuację rodzinną – konieczność opieki nad żoną będącą w 9 miesiącu zagrożonej ciąży. Wobec tego, że wniosek skazanego nie został opłacony, zarządzeniem z dnia 26 lipca 2019 r. sąd wezwał skazanego do uzupełnienia braku opłaty w kwocie 80 zł w terminie 7 dni pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne. Skazany uiścił opłatę w dniu 1 sierpnia 2019 r. W tym samym dniu został zatrzymany i osadzony w zakładzie karnym celem odbycia kary.

Czy w tej sytuacji osadzenie skazanego w zakładzie karnym było dopuszczalne? Jaka decyzję podejmie sąd?